

మానవతా పరిమళం...

ప్రజాశక్తి

ఆదివారం అనుబంధం
ఆగస్టు 16, 2020

ప్రకృతి సంబంధ విషయాలు తప్ప - ప్రపంచంలో జరిగే ప్రతి విజయానికీ, విషాదానికీ మనిషే బాధ్యుడు. మనిషిని మనిషి అడుకుంటే, అదరిస్తే అది మనిషితత్వం, మానవత్వం. మనిషిని మనిషి దోచుకుంటే, మోసగిస్తే - అది అసమానత్వం.. అరాచకత్వం ! నిజానికి మానవత్వం కలిగి ఉండటం ఒక ప్రత్యేక లక్షణం. కాబట్టి - ఈ రెండు కాళ్ల జీవికి మానవుడు అని పేరు. మరి మానవుడు మానవత్వంతోనే ఉన్నాడా ? ఎన్నో ఘోరాలూ, నేరాలూ, మోసాలూ, తీవ్రమైన వ్యత్యాసాలూ పెరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఇన్ని సంక్లిష్టతల మధ్యా మనుషులై పరిమళిస్తున్న మానవతామూర్తులూ ఎందరో ఉన్నారు. ఈ నెల 19 ప్రపంచ మానవతా దినోత్సవం.

ఆ సందర్భమే ఈ వారం అట్టమీది కథ.... **4, 5** పేజీల్లో

కథ - 2

సామాజిక బాధ్యత

సందర్భం - 6

చిత్రం భళారే విచిత్రం

ప్రత్యేకం - 7

మట్టి వినాయకుడే మేలు

“అబ్బా! ఇన్నాళ్ళకు గుర్తుకొచ్చానా? చెప్పు ఇంతకూ ఏమిటి విషయం?” అంటూ నిష్ఠూరంగా మొదలుపెట్టింది వసుంధర. చాలాకాలానికి ఆమె క్లాస్ మేట్ శ్రీహరి ఫోన్ చేశాడు. దానికి సమాధానం ఇస్తూ ఇలా ధ్వజమెత్తింది వసుంధర.

“ఎందుకు గుర్తుండవు? మర్చిపోతే గదా?” అంటూ నవ్వాడు శ్రీహరి.

“సరే సస్పెన్స్ తో చంపక అసలు విషయం చెప్పు. ఇంతకూ నువ్వు ఉదయపూర్వంలోనే ఉన్నావా? లేక హైదరాబాద్ వచ్చావా?” అంటూ అడిగింది.

“ఈ కరోనా టైంలో ఎక్కడికి కదిలేది? నువ్వు హైదరాబాద్ లోనే ఉన్నావు కదా? నీతో చిన్నపని పడింది” అంటుండగానే అడ్డుతగిలింది. “అలారా దారికి. ఏదో వసుంబేనేగానీ ఈ దొరగారు ఫోన్ చెయ్యరు కదా?” అంటూ కవ్వించగా నవ్వింది. “ఇందులో నా స్వార్థం ఏమీ లేదు. అడ్డుతగలక కాస్త చెప్పేది నిదానంగా విను” అంటూ వేడుకున్నాడు. ఆమె అంగీకారం తెలపగానే మొదలుపెట్టాడు.

“ఈ లాక్ డౌన్ టైంలో చాలామంది పనిలేక, సంపాదన లేక ఇబ్బందులు పడుతున్నారు కదా? వాళ్ళకు ఆర్థిక సహాయం చేయడానికి నాకు తెలిసిన పెద్ద పారిశ్రామిక వేత్త జి.కే. రావు గారు ముందుకొచ్చారు. ఆయన తెలుగువాడే. చాలా ఎళ్ల నుండి ఇక్కడే సెటిల్ అయిపోయారు. మన తెలుగు రాష్ట్రాల ప్రజలకు సాయం చేయాలని ఉందని, డబ్బు పంపిణీ చేయడానికి నమ్మకమైన మనుషుల కోసం చూస్తున్నానని ఆయన నాతో అనగానే, ముందు నువ్వే గుర్తొచ్చావు” అని ఆపాడు.

శ్రీహరి దృష్టిలో తనకంత గొప్ప స్థానం ఉందని గ్రహించగానే పొంగిపోయిందామె. “చెప్పు చెప్పు. నేనేం చెయ్యాలి? అంత మంచిపని కోసం నన్ను ఎంచుకున్నందుకు నీకు థాంక్స్ చెప్పాలి” అంది ఉత్సాహంగా.

“ఓకే ... మంచిపని అని ఒప్పుకున్నావు కదా! థాంక్స్. అయితే దీనికోసం కొంత కష్టపడాల్సి ఉంటుంది. మనిషికి రెండు వేల రూపాయల వరకూ సాయం చేయాలని మా ఆలోచన. నీ కోటా 25 మంది. అంటే మా బడ్జెట్ యాభైవేలన్న మాట. ఇక్కడ నిజమైన పేదవాళ్ళను ఎంపిక చేయడమే అసలుపని. దానికోసం ఈ లాక్ డౌన్ టైమ్ లో శ్రమ తీసుకొని, కాస్త తిరగాలి. దానికి నీకు అవకాశం ఉంటుందా? మీ శ్రీవారు ఒప్పుకుంటారా?” అనే సందేహం వ్యక్తపరిచాడు.

“నీకే సందేహమూ వద్దు. అసలు ఇలాంటి పనిని, ఇంతవరకూ మేమెందుకు చేయలేదా అని బాధపడుతున్నాను. నా కోటా మించే అర్హుల జాబితా సేకరిస్తా. బడ్జెట్ దాటితే, అది మేమే భరిస్తాం. మా వారికి ఇలాంటి సమాజ సేవ అంటే ఇష్టమే. డోంట్ వర్రి. నీ పని అయిపోయినట్లే అనుకో” అంటూ భరోసా ఇచ్చింది.

“గుడ్ ... నేను అనుకున్నాను. ఈ పనికి నువ్వే కరెక్ట్ అని. నీలాంటి వాళ్ళ కోసమే నా అన్వేషణ. ఈ కార్యక్రమం నీతోనే మొదలుపెట్టాను. హమ్మయ్య! నా చింత తీరింది. ఈ బోజీతో దూసుకుపోతాను” అంటున్న అతని మాటల్లో ఎంతో సంతృప్తి ధ్వనించింది.

★★★★★★

బ్యాంకు నుంచి భర్త ఆనంద్ రాగానే ఎంతో ఉత్సాహంగా ఎదురెళ్ళి, శ్రీహరితో మాట్లాడిన విషయం చెప్పింది. “గుడ్. మంచిపనే. అయితే అర్హులైన వారిని వెతకడం కాస్త కష్టం. నేనూ ప్రయత్నిస్తానులే. కాకపోతే వాళ్ళిచ్చిన బడ్జెట్ దాటనీయకు. ఆ మాత్రం చేస్తే గొప్ప. మన అమూల్యమైన సమయాన్ని వెచ్చిస్తున్నాం అది చాలదా? నీకు తెలుసుగా పిఎం రిలీఫ్ ఫండ్ కి మా బ్యాంక్ వాళ్ళు రెండ్రోజుల జీతం కట్ చేశారు. అందరూ ఒకరోజు కట్ చేస్తే మా వాళ్ళు ఓవరాక్స్ చేసి రెండ్రోజులు కోశారు. అంటే పదివేలు. అది చాలదా?” అన్నాడు.

“గొప్పకు అలా అన్నారెండి. ఆ మాత్రం నాకు తెలియదా?” అని నవ్వేసింది.

శ్రీహరికిచ్చిన వాగ్దానం అమలుచేస్తూ మర్నాడే రంగంలోకి దిగింది వసుంధర. ఈ వార్త వినగానే ఎంతోమంది ఎగబడినా, అర్హులను వెతికి పట్టుకోవడం ఆమెకు కష్టమే అయింది. ఎక్కడా రాజీ పడకుండా, తామిచ్చిన డబ్బుకు పూర్తి న్యాయం జరిగేలా చూడడానికి ఎక్కువగానే శ్రమపడింది. ఆ వీధిలోనూ, కాలనీలోనూ వసుంధర పేరు మారుమోగిపోయింది. ఆఖరికి ఆమెకు రెకమండేషన్లు తప్పలేదు. అయినా ఆమె తన పాలనీని మార్చుకోలేదు. ఎప్పటికప్పుడు శ్రీహరి ఫోన్ చేస్తూ వివరాలు తెలుసుకుంటున్నాడు. లిస్టు ఇంకా ఫైనలైజ్ కాలేదు. వసుంధరకు ఫోన్లు రావడం, జనం చేరడం మొదలైంది. ఇంటి దగ్గర జనం గుమిగూడడం చూసిన పోలీసులు వసుంధరకు వార్నింగ్ ఇవ్వడమూ జరిగింది. ఇంకా పూర్తి లిస్టు తయారవ్వలేదని, ఆ లిస్టు పంపితేనే ఫైనలుంచి డబ్బులు వస్తాయని, అప్పుడు అందరికీ ఫోన్ చేసి చెబుతామనీ, అంతవరకూ ఎవ్వరూ రావద్దని, ఫోన్లు చెయ్యద్దని, ఇంటిముందు పెద్ద బోర్డ్ తగిలించి, వాళ్ళను సమాధానపరిచేసరికి ఆమెకు తలకు మించిన భారమైంది.

పదిరోజుల తర్వాత లిస్టు ఫైనలైజ్ అయింది. లిస్టు అందుకోగానే శ్రీహరి నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. “కంగ్రాట్స్ అండ్ థాంక్స్ వసుంధరా! చాలా బాగా వర్క్ చేశావు. ఈ పని నువ్వు చేస్తావని నాకు కచ్చితంగా తెలుసు. రావు గారూ చాలా సంతోషించారు. నీ అకౌంట్ డీటెయిల్స్ పంపించు. అన్నట్లు డబ్బు పంపిణీ చేసేటప్పుడు పెద్దవాళ్ళను ఎవరినైనా గెస్టులుగా పిలుపు. వాళ్ళు వస్తే, సామాజిక దూరంలాంటివన్నీ పోలీసులే చూసుకుంటారు” అని సలహా ఇచ్చాడు.

“నిజమే కదా! ఎవరినైనా పెద్దవాళ్ళను పిలిస్తే మంచిపేరు వస్తుంది. పేపర్లలోనూ, టీవీలలోనూ మేము కనిపిస్తాము. ఈ ఐడియా రాలేదేమిటి నాకు?” అనుకుంది. ఆ విషయమే భర్తతో చెబితే, “ఓనీ పిచ్చిదానా! నాకు ఆ ఐడియా ఎప్పుడో వచ్చింది. మా చీఫ్ జనరల్ మేనేజర్ని పిలుద్దామని అనుకుంటున్నా.. ఏమంటావు?” అని అడగానే, ఆమె ముఖం అసంతృప్తిగా మారింది.

“ఏ మంత్రినో పిలిస్తే బాగుంటుందిగానీ, మీ మేనేజర్ని పిలిస్తే చచ్చు చప్పుగా ఉంటుంది. ఆయన మీకు గొప్ప, జనానికి కాదుగా? అదే మంత్రో, ఎమ్మెల్యేయో అయితే జనమూ ఎగబడతారు. మీడియా వాళ్ళూ వస్తారు” అంది. “ఈ కరోన టైమ్ లో అంత జనం వస్తారా?” అంటే “మీడియా వాళ్ళూ వస్తారు. అది చాలు. మంత్రినో, ఎమ్మెల్యేనో పిలవడానికి ప్రయత్నాలు చేయండి. మనకు అట్టే టైం లేదు” అంటూ ఆర్డర్ వేసింది.

ఆనంద్ నిస్పృహగా ఆ పని మీదే ఉన్నాడు రెండ్రోజులుగా. మంత్రి రావడం కుదరలేదుగానీ ఎమ్మెల్యే ఒప్పుకున్నాడు. పదిరోజుల తర్వాత వస్తానని చెప్పి, డేట్ ఫిక్స్ చేశాడు. వసుంధర ఆనందానికి అంతలేదు. అయితే అంత ఉత్సాహంలోనూ ఆమెకు నిరాశ కలిగించిన విషయాలు లేకపోలేదు. “అయ్యో మామూలు రోజుల్లో అయితే ఫంక్షన్ కి అమ్మానాన్న, అక్కాతమ్ముడూ, ఇంకా బంధువులూ, స్నేహితులూ వచ్చి ఉండేవారే! ఈ కోవిడ్ టైంలో ఎవరొస్తారు?” అని వాపోయింది.

“పిచ్చిదానా ఆ కోవిడ్ సమస్యే లేకపోతే, నీకీ అవకాశం ఎలా వచ్చేది?” అన్నాడు భర్త. “అవును నిజమే” అనుకుంది కాస్త నిగ్గుపడుతూ.

కథ

ఎమ్మెల్యేతో ప్రోగ్రామ్ ఫైనల్ కావడంతో ప్రెస్ వాళ్ళు, వివరాల కోసం వసుంధరకు ఫోన్ చేస్తుంటే ఆమె ఊబి తబ్బిబ్బయిపోయింది. పేదలకు పంచుతున్న డబ్బు తమదేనన్నట్లు చెప్పింది. “అరే.. నిజాన్ని ఎందుకు దాచిపెట్టావు? రేపొద్దున నిజం తెలిస్తే, నలుగురిలో తల ఎత్తుకో గలమా?” అని భర్త ప్రశ్నిస్తే, “ఎలా తెలుస్తుందండీ? శ్రీహరి ఎక్కడో రాజస్థాన్ లో ఉన్నాడు. కరోనా వల్ల ఎక్కడివారు అక్కడే కదా? మనం చెబితేనే కదా నలుగురికి నిజం తెలిసేది. మనం చెప్పం కదా?” అంటూ తేలిగ్గా నవ్వేస్తున్న భార్యను చూసి, అయోమయంగా తలూపాడు ఆనంద్. అంతా రెడీ అయిపోయింది కాబట్టి, శ్రీహరి పంపే డబ్బు కోసం ఎదురుచూస్తూ తన ఏర్పాట్లలో తాను బిజీగా ఉంది వసుంధర. రెండ్రోజుల్లో డబ్బు తన అకౌంట్లో పడిపోవడం ఖాయం అనుకుంటున్న సమయంలో పిడుగులాంటి వార్త వినాల్సి వచ్చింది. “రావు గారి మీద ఇన్ కంటాక్ట్ రైడ్ అయింది. ఆయన అకౌంట్ లన్నీ సీజ్ చేశారు. సారి ఇలా అవుతుందనుకోలేదు” అంటూ చేతులెత్తేశాడు శ్రీహరి. వసుంధరకు, ఆమె భర్తకు గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయపడ్డట్లు అయింది. “ఇలా జరిగిందేమిటి?” అనుకుంటూ దిగాలు పడిపోయారు. “ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలి? కార్యక్రమమంతా ఫిక్స్ అయిపోయింది” అనుకుంటూ అడకత్తెరలో పోక చెక్కలా నలిగిపోయారద్దరూ. నలుగురికి అసలు నిజం చెప్పే పరిస్థితి లేదు. తేలుకుట్టిన దొంగల్లా “చూశావా నీ తొందరపాటుకు, దురాశకు ఫలితం ఏమిటో” అంటూ ఆనంద్ చిన్నగా చివాట్లు పెట్టాడు. కిమ్మనలేదు వసుంధర. “సర్లే... ఆ డబ్బు మనమే పెట్టుకుందాం. ప్రోగ్రాం సంగతి చూడు” అనేసరికి మౌనంగా తలూపింది.

అనుకున్నట్లే కార్యక్రమం విజయవంతంగా జరిగింది. వసుంధరకూ, ఆనంద్ కు మంచి పేరొచ్చింది. వసుంధర ఆశించినట్లే, అన్ని న్యూస్ పేపర్లలోను, లోకల్ టీవీ ప్రోగ్రాంలలోనూ వాళ్ళ వార్తలే. వసుంధరకు ఫేస్ బుక్ లో లెక్కలేనన్ని లైకులు, అభినందనలు లభించాయి. “యాభై వేలు పోతేపోయాయి, మనకు మంచి పేరొచ్చింది కదండీ?” అంది భర్తతో. “అంతేకానీ అంతమంది పేదలకు సాయం చేశామన్న తృప్తి కలిగిందన్న మాట రాదా? నీ నోటి నుంచి” అని ఆనంద్ అంటే, “అదీ నిజమేలెండి” అంటూ ఒప్పుకుంది. “అదే నిజం. ఈ టీవీ వార్తలు, పేపర్ల వార్తలు రెండ్రోజుల్లో జనం మర్చిపోతారు. పాతిక కుటుంబాలను కొన్నిరోజులైనా ఆదుకున్నామన్న తృప్తి మనకు మిగులుతుంది” అన్నాడు.

★★★★★★

రెండ్రోజుల తర్వాత వసుంధరకు హుబ్లీ నుంచి మరో క్లాస్మేట్ రాజు దగ్గరి నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. ఫేస్ బుక్ ద్వారా తను చేసిన ఘనకార్యం చాలామందికే తెలిసి ఉంటుంది కాబట్టి, చాలారోజుల తర్వాత రాజు నుంచి వచ్చిన ఆ ఫోన్ ఆమెకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించలేదు. కానీ అతనితో మాట్లాడిన కాస్సేపటికే ఆమెకు దిమ్మదిరిగి పోయే నిజం తెలిసింది. “నీ కార్యక్రమం గురించి తెలుసుకున్నాను. అయితే నీకూ శ్రీహరిగాడి బోకరా ఇచ్చాడన్న మాట” అనగానే “బోకరా ఏమిటి...?” అంది. “డబ్బు పంపిణీ చేయడానికి నమ్మకమైన మనుషుల కోసం చూస్తున్నానని రావుగారు నాతో అనగానే, ముందు నువ్వే గుర్తొచ్చావు అన్నాడా?” అని అనగానే, ఆమెకు నోటమాట రాక ‘ఊ ...’ అంది. “కంగ్రాట్స్! అండ్ థాంక్స్ వసుంధరా చాలా బాగా వర్క్ చేశావు. ఈ పని నువ్వు చేస్తావని నాకు కచ్చితంగా తెలుసు, అని చివర్లో అన్నాడా? ఇంకా ... రావు గారి మీద ఇన్ కంటాక్ట్ రైడ్ అయింది. ఆయన అకౌంట్ లన్నీ సీజ్ చేశారు. సారి! ఇలా అవుతుందనుకోలేదు అన్నాడా?” అని అడిగాడు. ‘ఊ...’ అంటూ, “ఐతే నువ్వు మోసపోయావన్న మాట. ఎందుకిలా చేశాడు. మనిద్దరినీ మోసం చేస్తే అతనికేమి వస్తుంది?” ఉక్రోషంగా అడిగింది.

“మనిద్దరిమే కాదు. ఇంకా చాలామంది ఉన్నారు. మురళి, శ్రీను, మోహన్, శైలజ, ఉమ, నందు, రామచంద్ర, యామినీ... చాలా లిస్ట్ ఉంది. అయితే ఆ లిస్టులో మొదటిపేరు నాది, చివరపేరు నీది ఇప్పటివరకూ. నీ తర్వాత ఎవరో మరి!!” అన్నాడు.

సామాజిక బాంక్ష

కొయిలాడ రామ్మోహన్ రావు
9849345060

“శ్రీహరి ఎందుకిలా చేశాడు? దీనివల్ల అతనికి ఏం లాభం?” అడిగింది. “అదే అర్థంకావడం లేదు. రెండ్రోజుల్లో మనందరితోనూ ‘జూమ్’ మీటింగ్ ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు మురళి. అందరం కలిసి మాట్లాడతాము కాబట్టి శ్రీహరి ఎందుకిలా చేస్తున్నాడో తెలిసే అవకాశం ఉంది. వీడియో కాన్ఫరెన్స్ లా మాట్లాడుకోవచ్చు. నీకు లింక్ పంపిస్తాను. డౌన్ లోడ్ చేసుకొని, మీటింగ్ కి రెడీగా ఉండు” అని చెప్పాడు. “శ్రీహరి ఇలా మోసం చేస్తాడని కలలోనూ అనుకోలేదు. అందుకేనా ఈ మధ్య అతని ఫోన్ అందడం లేదు. ఇన్ కంటాక్ట్ గొడవ అయిపోయాక, ఆ డబ్బు పంపిస్తాడేమోనని ఇంకా ఆశగా ఎదురుచూస్తున్నాను” అంది. “నంబర్ అందడం కాదు. ఆ నంబర్ మార్చేసే ఉంటాడు అతను. మమ్మల్ని కాంటాక్ట్ చేసిన నంబర్లన్నీ వేరేవేరే” అన్నాడు సంభాషణ ముగిస్తూ.

★★★★★★

అనుకున్నట్లుగా జూమ్ మీటింగ్ రెండ్రోజుల తర్వాత జరగలేదు. రాజుకి ఫోన్ చేస్తే “మీటింగ్ వాయిదా పడింది. ఎప్పుడనేది తర్వాత చెప్తాను” అంటూ ఫోన్ కట్ చేసేసరికి వసుంధర విస్మయించింది. రెండువారాలు గడిచినా రాజు నుంచి ఏ కబురూ రాలేదు. అప్పుడప్పుడు ఆమె ఫోన్ చేసినా బదులొచ్చేది కాదు. “సారి కాస్త

బిజీగా ఉన్నాను. తర్వాత ఫోన్ చేస్తాను” అనే మెసేజ్ మాత్రమే వచ్చేది. వసుంధరకు ఏమీ అర్థం అయ్యేదికాదు. తనలాగే మోసపోయిన మిత్రులకు ఫోన్ చేసినా లాభం లేకపోయింది. “మాకూ ఏమీ అర్థంకావడం లేదు. రాజు నుంచి ఫోన్ వస్తుందేమోనని మేమూ ఎదురుచూస్తున్నాము” అనే సమాధానం వచ్చేది. ఎట్టకేలకు సస్పెన్స్ వీడింది. మీటింగ్ ప్రారంభమైంది. మీటింగ్ ని ప్రారంభించిన మురళి కళ్ళలో నీళ్ళు. దుఃఖంతో పూడుకుపోయిన అతని కంఠం అందర్నీ ఒక్కసారిగా కుదిపేసింది. అతనేమీ మాట్లాడలేకపోతున్నాడు. తర్వాత మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించిన నందు, శ్రీను గొంతులూ మూగబోయాయి. రాజు తెర మీదకు వచ్చాడు. అతని ముఖమంతా విషాదం అలుముకుంది. “మీటింగ్ జరగవలసిన నాడే మాకు అసలు విషయం తెలిసింది. ఎంతో కష్టపడి ఏదోరకంగా శ్రీహరి భార్య లక్ష్మి ఫోన్ నంబర్ సంపాదించాము. శ్రీహరి ఎందుకిలా చేశాడని ఆమెను నిలదీయాలనుకుంటే, భయంకరమైన నిజాలు తెలిశాయి. మన మిత్రుడు శ్రీహరి త్వరలోనే మనల్ని అందరినీ వదిలి వెళ్ళిపోతున్నాడు. బ్రెయిన్ ట్యూమర్ తో అతను చేస్తున్న యుద్ధంలో పూర్తిగా ఓడిపోయాడు” అన్న వార్త వినగానే అందరూ ఒక్కసారిగా బోరుమన్నారు. “ఏడవకండి. నేను చెప్పే నిజాలు తెలుసుకోండి. సుమారు నాలుగు నెలలుగా శ్రీహరి ఆరోగ్యం విషమిస్తూ వస్తుంది. వాడెక్కడో దూరంగా రాజస్థాన్ లో ఉండడం వల్ల, చాలాకాలంగా మన మధ్య కమ్యూనికేషన్ లేకపోవడం వల్ల మాకెవ్వరికీ వాడి విషయం తెలియదు. అంత అనారోగ్యంలోనూ వాడు కరోనా వల్ల ప్రజలు పడుతున్న ఇబ్బందులు తెలిసి చలించిపోయాడు. అక్కడున్న ప్రజలకోసం ఎంతో ఖర్చుపెట్టాడు. సమస్య దేశమంతా ఉంది కాబట్టి, దేశంలో వివిధ రాష్ట్రాలలో ఉన్న మిత్రులందరినీ ఉపయోగించుకున్నాడు. మనమందరమూ బాగా డబ్బున్న వాళ్ళమే. కానీ ఏ ఒక్కరమూ సాహసించి, తోటి ప్రజలకోసం యాభై వేల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టము. అందుకే శ్రీహరి అలా చేయాల్సి వచ్చింది. అది మోసమని నేనూ అనుకున్నాను ఇన్నాళ్ళూ. ఆరిపోతున్న కొవ్వొత్తిలాంటి శ్రీహరి ఈ రకంగా ఎంతోమంది జీవితాల్లో వెలుగులు నింపాడు. ఆ మహోన్నత కార్యక్రమంలో మనకూ భాగం ఇచ్చాడు. మనకు సామాజిక బాధ్యతను గుర్తుచేశాడు. మన మిత్రుడు అన్ని కష్టాల్లో ఉంటే, వెళ్లి చూడలేని దౌర్భాగ్యం పట్టింది మనకు” అంటుంటే దుఃఖంతో రాజు గొంతు పూడుకుపోయింది.

అందరూ విషాదంలో మునిగిపోయారు. శ్రీహరి, లక్ష్మి తమతో ఎంతో ప్రేమగా మెలిగిన రోజులు గుర్తుచేసుకున్నారు. చాలాసేపు నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. నిశ్శబ్దాన్ని భగ్గుంచేస్తూ అడిగింది వసుంధర “శ్రీహరి బతికే కాన్స్ అస్సలు లేదా?” అంటూ. “లేదు. ఆ అవకాశమే లేదు. ఇదిగో లక్ష్మి లైన్ లోకి వస్తుంది” అంటూ అల్లెర్ చేశాడు. అందరూ ఆత్రుతగా స్క్రీన్ వైపు చూశారు. ఆమె విషాద వదనాన్ని, చిక్కి సగమైపోయిన ఆమె రూపాన్ని చూస్తుంటే, అందరి హృదయాలు ద్రవించిపోయాయి. ఎంత ప్రయత్నించినా ఆమె నోటెప్పుటూ మాటలు రావడం లేదు. శ్రీహరి వైపు మొబైల్ ని తిప్పింది. దాదాపు మరణావస్థలో స్పృహ లేకుండా పడి వున్న మిత్రుడిని అలా చూడగానే అందరూ మరోసారి బోరుమన్నారు. ◆

ఆ కంట్రా ఎన్నో రంగులు!

ప్రకృతికి సంబంధించిన కొన్ని విషయాల్లో మనుషుల కంటే ఇతర ప్రాణులకే జ్ఞానం ఎక్కువ. అందులో కొన్నింటే కనీసం మనుషుల ఊహకు కూడా అందవు. అలాంటి వాటిలో జంతువులు, పక్షులు తమ కళ్లతో ప్రపంచాన్ని చూసే విషయం ఒకటి. హమ్మింగ్ పక్షుల గురించి చాలా మందికి తెలిసి ఉండొచ్చు. ఇది తేనెపిట్టలాంటి చిన్న పిట్ట. ప్రపంచంలోనే అతిచిన్న పక్షిగా రికార్డులకెక్కిన ఘనతగలది. ఇటీవల జరిగిన పరిశోధనల్లో హమ్మింగ్ పక్షిని గురించి మరో విశేషమూ వెల్లడయ్యింది.

ఎప్పుటి నుంచో శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్న ప్రకారం పక్షులు ప్రకృతిలోని ఎన్నో రంగుల్ని మనుషుల కంటే మెరుగ్గా చూడగలవు. ఈ

విషయంలో మనుషులు

'ట్రైక్రోమాటిక్'లు. అంటే మన కళ్లలోని రెటీనాలో మూడు రకాల కలర్ సెన్సిటివ్ గ్రాహకాలు లేదా కోన్లు ఉంటాయి. అవి నీలం, పచ్చ, ఎరుపు. అయితే పక్షుల్లో ఆల్ట్రావైలెట్ కాంతితో కలిపి అవి నాలుగు కోన్లు. అందుకే వాటిని 'టెట్రాక్రోమాటిక్' అంటారు. అందుకే మనుషులు చూసే

ప్రకృతి

ప్రపంచం కంటే పక్షులు చూసే ప్రపంచం చాలా

ఆల్ట్రావైలెట్ ఆకుపచ్చను, ఆల్ట్రావైలెట్ ఎరుపును చూస్తాయని ఈ పరిశోధన చెబుతోంది. హమ్మింగ్ పక్షులకున్న ఈ అసాధారణ రంగుల జ్ఞానంతో ఆహారాన్ని శోధించడం, మిరుమిట్లుగొలిపే సహచరులను గ్రహించడం, శత్రువుల నుంచి తప్పించుకోవడం, వివిధ ప్రాంతాలకు ప్రయాణించడం వంటి పనుల్ని చక్కబెట్టుకుంటాయి. కొలరాడోలోని గోథిక్కి చెందిన రాకీ మోంటేస్ బయోలాజికల్ లాబొరేటరీలో పనిచేస్తున్న జీవశాస్త్ర పరిశోధకులు మేరీ స్టోడ్డర్డ్, వారి బృందం పక్షుల రంగులను గుర్తించడంపై పరిశోధనలు చేసింది. అందులో భాగంగా పొడవు తోకలుండే పక్షులకు శిక్షణ నిర్వహించారు. అందులోనే హమ్మింగ్ పక్షుల్లో ఉన్న ఈ అసాధారణ అంశాన్ని గుర్తించారు. ♦

వైవిధ్యంగా ఉంటుందని అంటారు పరిశోధకులు. ఈ ఏడాది జూలై నెలలో ప్రముఖ జర్నల్ 'ప్రోసీడింగ్స్ ఆఫ్ ది నేషనల్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్స్'లో ప్రచురించిన వ్యాసం హమ్మింగ్ బర్డ్స్ చూసే రంగులు మనుషులు ఊహించనూ లేరని తెలియజేసింది. అవి

సెకనుకు 200 సార్లు రెక్కలాడించగలవు!

న్యూ మెక్సికో స్టేట్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన కొందరు శాస్త్రజ్ఞులు చేసిన పరిశోధనలో ఈ హమ్మింగ్ బర్డ్స్ గురించి కొన్ని విషయాలు తెలిశాయి. ఇన్సాల్టా ఈ పక్షులు చురుకైన ముక్కుల ద్వారా పూల మకరందాన్ని మాత్రమే ఆస్వాదిస్తాయని అనుకున్నారు. కానీ ఇవి ముక్కుతో చేసే పనులు చూసి ఆశ్చర్యపోయారు.

వాడుకుంటాయి. అంటే శత్రువుల నుంచి కాపాడుకోవడానికి ముక్కునే ఆయుధాల్లా ఉపయోగిస్తాయన్న మాట. ఇవి ఒకదానితో మరొకటి గొంతుపై ముక్కుతో పొడుచుకుంటూ పోటీపడతాయి. తమ జతపక్షి ఇబ్బందుల్లో ఉంటే శత్రువుల్నించి కాపాడడానికి మగ హమ్మింగ్ పక్షులు ముక్కులతో ప్రత్యర్థుల గొంతుపై గట్టిగా పొడుస్తూ యుద్ధానికి దిగుతాయి. > హమ్మింగ్ బర్డ్స్ వెనక్కి ఎగరగలవు. గంటకు 54 కిలోమీటర్ల వేగంతో ప్రయాణం చేయగలవు. అంతేనా, ఇవి సెకనుకు 200 సార్లు రెక్కలాడించగలవు! > ఇది వరకు జరిగిన పరిశోధనల్లో మగ హమ్మింగ్ పక్షులు > ఆడ పక్షుల్ని ఆకట్టుకోవడానికి గొంతును మార్చుతూ శబ్దాలు చేస్తాయనే సంగతి తెలుసుకున్నాడు.

> వీటిల్లో మగ పక్షుల ముక్కులు కాస్త పొడుగ్గా, వాడిగా ఉంటాయి. అవి వాటి పదునైన ముక్కునే కత్తుల్లా

ఉండ్రాళ్లు చేయండిలా..!

పాల తాలికలు

రుచి

కావాల్సిన పదార్థాలు : శనగపప్పు - కప్పు, మైదా పిండి - కప్పు లేదా అరకప్పు, తురిమిన బెల్లం - కప్పు, నూనె - రెండు టేబుల్స్పూన్స్, నెయ్యి - టేబుల్ స్పూన్, యాలకుల పొడి - రెండు టీ స్పూన్స్.

బొబ్బట్లు

తయారుచేసే విధానం:

- > ముందుగా మైదా పిండిలో చిటికెడు ఉప్పు వేసి, చపాటి పిండి మాదిరిగా కలిపి అరగంట సేపు నానబెట్టాలి.
- > తర్వాత శనగపప్పును కడిగి, గంట సేపు నానబెట్టాలి. ఆ తర్వాత నీళ్ళని వార్చేయాలి.
- > శనగపప్పుని కాస్త పలుకుగా ఉడికించుకోవాలి. చల్లారాక గ్రైండ్ చేసుకోవాలి.
- > అందులో బెల్లం తురుముని, యాలకుల పొడినీ వేసి, మరోసారి గ్రైండ్ చేయాలి.
- > ఈ బొబ్బట్లు వేడి వేడిగా నేతితో తింటే చాలా బాగుంటాయి.

జీలకర్ర వేసి

తయారుచేసే విధానం: ఓ గిన్నెలో కప్పు నీళ్లు మరిగించి అందులో పిండి కలపాలి. చల్లారాక చేతికి కొద్దిగా నూనె రాసుకుని, ఈ పిండిని సన్నగా, పొడవుగా తాలికల్ని చేసుకుని ఇరవై నిమిషాలు ఆరనివ్వాలి. మరో గిన్నెలో పాలు మరిగించాలి. ఇందులో పిండితో చేసుకున్న తాలికల్ని ఉడికించాలి. ఇప్పుడు పాన్లో నెయ్యి కరిగించి ఎండుద్రాక్ష జీడిపప్పు పలుకుల్ని వేయించి పాలల్లో వేయాలి. ఆ తరువాత కొబ్బరి తురుము, పంచదార, యాలకుల పొడి కలిపి దింపేస్తే సరిపోతుంది. వేడి వేడి పాల తాలికలు రెడీ. ♦

కావాల్సిన పదార్థాలు: బియ్యపు రవ్వ - కప్పు, నీళ్లు - ఒకటిన్నర కప్పు, శనగపప్పు - అర కప్పు, జీలకర్ర - కొద్దిగా, నూనె - వత్తడానికి సరిపడా.

తయారుచేసే విధానం: ముందుగా మందపాటి గిన్నెలో నూనెవేసి, కాగిన తర్వాత కొద్దిగా

ఉండ్రాళ్లు

తయారుచేసే విధానం: ముందుగా మందపాటి గిన్నెలో నూనెవేసి, కాగిన తర్వాత కొద్దిగా

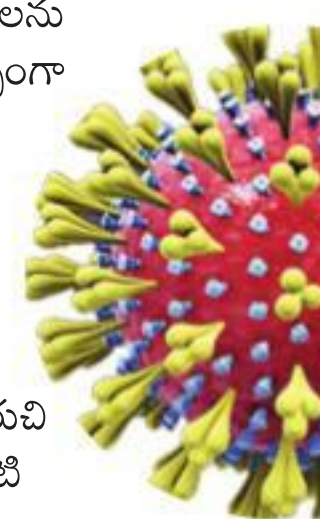

కరోనా - ఆరు రకాల ఇన్ఫెక్షన్లు ..!

కరోనా ఒక్కొక్కరిపై ఒక్కొక్కలా ప్రభావం చూపుతోంది. యువకులు, వృద్ధులు, పసిపిల్లలనే తేడా లేకుండా అందరికీ సోకుతూ ప్రపంచాన్ని వణికిస్తోంది. ఈ వైరస్ విషయంలోనూ శాస్త్రవేత్తలు ఇప్పటికే అనేక పరిశోధనలు మొదలుపెట్టారు. లండన్లోని కింగ్స్ కళాశాలకు చెందిన పరిశోధకులు ఇటీవల నిర్వహించిన ఒక అధ్యయనంలో కోవిడ్ ఇన్ఫెక్షన్లు ఆరు రకాలుగా ఉన్నట్లు కనుగొన్నారు.

కరోనా అవేర్నెస్

1. జ్వరం లేకుండా పూర్తి లాంటి ఇన్ఫెక్షన్తో బాధపడేవారిలో జలుబు, గొంతు నొప్పి, ముక్కు దిబ్బడ, ఛాతీనొప్పి, కండరాల నొప్పి, వాసన కోల్పోవడం, తలనొప్పి వంటి లక్షణాలు ఉంటాయట. ఈ సంక్రమణ దశలో మాత్రం జ్వరం ఉండదంటున్నారు.
2. జ్వరంతో కూడిన పూర్తి లాంటి ఇన్ఫెక్షన్ వచ్చిన రోగులు తేలికపాటి పూర్తి లక్షణాలు కలిగి ఉంటారట. అలాగే జ్వరం కూడా ఉంటుంది. కానీ, ఆకలి తగ్గడం, పొడి దగ్గు, గొంతు మొద్దుబారడం వంటి లక్షణాలు కనిపిస్తాయట.
3. జీర్ణశయాంతర సంక్రమణ అనే క్లస్టర్కు చెందిన రోగుల్లో వారి జీర్ణక్రియ సరిగ్గా పనిచేయడట. అంతేకాకుండా దగ్గు, వికారం, ఆకలి లేకపోవడం, వాంతులు, విరేచనాలు వంటి లక్షణాలను ఎక్కువగా ఉంటాయి. తలనొప్పితో పాటుగా, స్వల్పంగా ఛాతీనొప్పి ఉంటుందట.
4. తీవ్ర ఇన్ఫెక్షన్, నీరసం వంటివి బాధిస్తాయట. అలాగే వీరికి రోగనిరోధక శక్తి తగ్గిపోవడం వల్ల ఈ అలసట కలుగుతుంది. ఇక కరోనా లక్షణాలు ఉన్నాయని అనడానికి ఇదొక హెచ్చరిక లాంటిది. అలసట, తలనొప్పి, వాసన, రుచి కోల్పోవడం, గొంతు నొప్పి, జ్వరం, ఛాతీనొప్పి వంటి లక్షణాలతో ఈ రోగులు బాధపడతారు.
5. ఈ దశకు చేరుకున్న కరోనా రోగికి ఇవి అత్యంత ముఖ్యమైన రోజులు. కరోనా వైరస్ పూర్తిగా లంగ్స్లోకి చేరిపోయి, నాడీవ్యవస్థపై ప్రభావం చూపడమే కాకుండా, గొంతునొప్పి, దీర్ఘకాలిక జ్వరం, ఆకలి లేకపోవడం, తలనొప్పి, విరేచనాలు, శ్వాసకోశ సమస్యలు, కండరాలు, కడుపునొప్పి వంటి బాధలు కలిగిస్తాయి. ఈ క్లస్టర్కు చెందిన వ్యక్తులు త్వరగా ఆసుపత్రిలో చేరగా ఒక్కోసారి వెంటిలేషన్, ఆక్సిజన్ కూడా కచ్చితంగా అందించవలసి ఉంటుందట.
6. ఈ దశలో తీవ్రమైన ఇన్ఫెక్షన్తో పాటు నాడీవ్యవస్థపై ప్రభావం చూపే విధంగా ఈ కోవిడ్ లక్షణాలు ఉంటాయి. తలనొప్పి, వాసన కోల్పోవడం, ఆకలి లేకపోవడం, దగ్గు, జ్వరం, గొంతు మొద్దుబారడం, మనసు స్థిమితంగా ఉండలేకపోవడం, ఛాతీనొప్పి, అలసట, కండరాల నొప్పి వంటి లక్షణాలు తీవ్రంగా కనిపిస్తాయట. ఇలా కరోనా పాజిటివ్ వచ్చిన మొదటి వారంలో ఉన్న లక్షణాల ద్వారా ఆ వ్యక్తిలో ఈ వైరస్ తీవ్రత ఎంత ఉంటుందో తెలుస్తుందని శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్నారు.

“ఈసారెట్టైనా మనోల్లు సరపంచి కావోల్సిందే...!” కరాకండిగా అన్నాడు జాలయ్య.

“ఎందుకులే కానీరా..! నిదర్లేస్తే సముద్రం మిండికి పొయ్యేటోల్లం. మనమీ పదవుల్ని తగిలిచ్చుకొంటే ఇంక సేపలేట సెయ్లేం..” అన్నాడు పూరిపెద్ద సుబ్బయ్య.

“అంతగాక సేపలు పట్టుకొని బతికే మనికెందుకురా ఈ రాజకీయాలూ, ఎలచ్చున్నా..” ఇంకొద్ది ఎగదోశినాడు రంగయ్య.. ఈయనొక పెద్దమనిసి.

“అసె నోర్చుయ్యండ్రా.. మనకెందుకొచ్చిన గొడవ. మన పెద్దలెప్పుడన్నా ఏల్వారా ఏందిరా.. ఉప్పుడు మనిక్కాటానికి...” ఇంకా బాగా ఎగదోసినాడు ఉంక పెద్దమనిసి. నాట్రోజుల్లో పంచాయితెలచ్చన్న నామినేసన్న ఎయ్యాలని పూరోడా గోలై పోయ్యింది. ఆ పొద్దున్నే గుడికాడ కూసున్న పూరి పెద్దల్లు కూడా ఈ ఇసయాన్నే సెరిసించుకొంటా వున్నారు.

అదొక మచ్చికార గేమం. పేరుకు పెద్దూరేగానీ బాయిలో కప్పల మాదిరి బైటినయాలేదీ పట్టిచ్చుకోకుండా వోల్ల పనివోల్లు సేసుకుని పోయ్యే పెశాంతమైన మచ్చికారులుండే గేమం. నిదర్లేస్తే సముద్రం మిండికి పొయ్యేదీ నాలుగు సేపలు తెచ్చుకొనేదీ దాన్నమ్ముకొని బతికేసేదీ... ఇదే వోల్ల బతుకు సీతం. కనీసం వోల్ల పంచాయితీ సర్పంచి ఎవురో కూడా వోల్లకి తెలవదు. అంతవుసరం వోల్ల కొచ్చుండదు. వోస్తే మాతర మేమోతాది? ఒకరోజు ఏటమానుకొని పూరిమిండికి పొయ్యి ఎవున్నన్నా అడిగితే వోడు సెప్పడా.. ఈ యాబై అరువై సంస్రాలలో ఎప్పుడు కూడా వోల్లారోడు సర్పంచిగా పోటీ సెయ్లేదు. కనీసమట్లాటాలోశన కూడా వోల్ల తలకాయల్లోకి వచ్చుండదు. ఉప్పుడ్డాకా పక్కూర్లో వుండే పెద్దరొడ్డే పెత్తనం సేసేవోరు. ఈల్లాట్టి వోటు బేంకుగానే పనికొచ్చే వోల్లన్నమాట! వోల్లు పేరుకే పెద్దరొడ్డు. తిప్పితిప్పి లెక్కేస్తే అంతా కల్పి ముప్పై ఇల్లుండవు. కులం మాతరం మా గొప్పది. ఏ ఎలచ్చునొచ్చినా వోల్లే పెత్తనం సేస్తారు. అంత వోట్లున్న గోమాన్ని పిడికిట్లో పెట్టుకొని రిమోటు వోల్లకాడ పెట్టుకొని, ఆడిస్తూ వుంటారు. ఇడాడ జరిగే శానా మామూలిసయం. తక్కువ మందుండి కూడా ఎక్కువ మందనుబవించా ల్పిన అధికారాల్ని అనుబవిస్తూ వస్తావున్నారు వోల్లు. ఈ సేపలోల్ల కొక్కసారి అధికారమిస్తే ఇంక మనల్ని లెక్కేసెయ్యరని ఆ రొడ్డ గుంపుకి ఎప్పుడో తెల్పు. అందుకని వోల్లెప్పుడూ ఈల్లని పోటీ సెయ్మని కానీ ఇదిగో ఈసారి మీరు తీసుకోండని కానీ ఎప్పుడూ సెప్పురు. అయినా వోల్లెంతకాలం బుకా ఇస్తారు? ఇరవై

అలల
బడి

యేల్ల కిందనే రిజరవేసనని యాందోల్లూ, మాలమాదిగోల్లూ సరపంచులుగా ఏలేసినారు. ఇంక మిగిలింది బీసీలే! అసలీల్లంతా కల్పికట్టుగా మాట్లాడుకొని వోల్లేట్లంతా వోల్లే ఏసుకొంటే ఆ పంచాయితీ పుట్టిన కాన్నించీ ఈల్లే గెలుస్తూ వుండేటోల్లన్న మాట! ఐతే ఈల్లెప్పుడూ ముందుకు రాలేదు. అట్టగాడాని క్కూడా ఆ పూరి పెద్దోలే కారణం. ఇదిగో ఉప్పుడు సూల్లా.. ఇట్టే పతిసారి కూడా.. “ఆ అట్టే వుండండ్రా.. అప్పుడెప్పుడో ఉడకబెట్టిన ఎండ్రకాయల్ని గంపకింద కప్పట్టి సముద్రం మిందకి పొయ్నాడంటు మన ముత్తాతెవురో... అట్టే వుండండిప్పుడు కూడా మనిమేం పోటీసేస్తున్నామా..? ఆ పోటీసేస్తే ఏమోతాదిరా..? పంచాయితీ మొత్తంలో మనదే ఎక్కువ వోట్లుంటే.. ఆ అట్టన్నా పోటీ కూడా సేడలెదు కదా! రిజరవేసనొచ్చిన ఈసారి కూడా నిలబడకపోతే ఇంకెప్పుడూ మన మదికారంలో కొచ్చేది. ఆ మహానుజావుడు అంబేదకరిచ్చి పోయినాడంటు అదేందో రిజరవేసను. దాన్ని పున్నెమా అని కదా మనకిప్పుడు సరపంచి పదవొస్తా వుండేది.

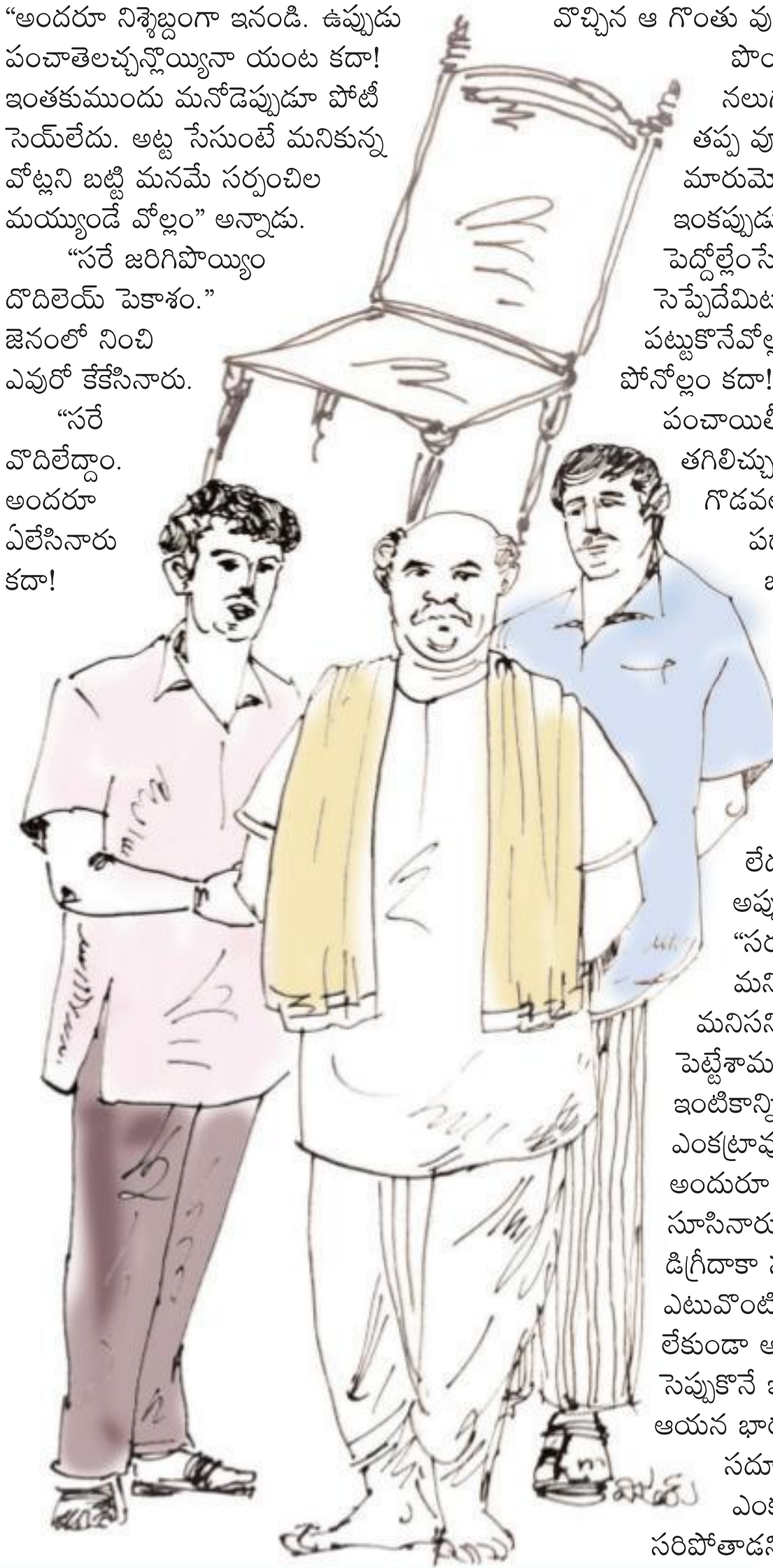
అదేగనక లేపోతే ఈ రొడ్డు మనల్ని ఈ రోడ్డు మిందన్నా నిలబడనిచ్చేవోల్లా. ఐనా ఉప్పుడు నిలబడ్డానికేం రోగం? సట్టముంది కదా! అది లేకపోతే ఎట్లాగూ మనరాటోల్లని కనీసం వోర్లు మెంబరుగా కూడా పోటీసెయ్ నియరనుకో.. తూ.. ఏందిరా ఈ పెద్దల్ల ఆలోశన? అసెరండ్రా.. అంతా పొయ్యి పెద్దోల్లినడుగుదాం రండి..” అంటా అందర్నీ బైల్లెరదీసినాడు పెకాశమనే కుర్ర పిల్లేడు. సరిగ్గా పెద్దోల్లు కూసున్నకాడికి ఒక యాబై అడుగుల దూరంలో ఆ పూల్లో వుండే కుర్రాల్లు కూడా కూసొని, ఆ ఎలచ్చన్న గురించే మాట్లాడుకొంటా వున్నారు. పెకాశం వొత్తిడి సేరేగి అంతా లేసి ఆ పెద్దోల్ల కాడికొచ్చి నించున్నారు.

“ఆ ఏందిరా అంతా లేసిబొచ్చినారు?” పెద్దమనిసి సుబ్బయ్యడిగినాడు.

“అధికాదు బాబాయ్ ఇప్పుడు మనకి మంచి అవుకాశమొచ్చింది కదా! ఇప్పుడు మనం పోటీ సేటానికేం..?” అన్నాడు సుధాకర్.

“ఎందుకులేరా ఎప్పుడూ లేన్సి..?” అన్నాడా పెద్దమనిసి. ఇంకప్పుడు సూడా.. గయ్యమంటా లేసినారు ఆడున్న కుర్రాల్లంతా.. గోలగోలగా అరస్తూ మాట్లాడ్తూ వున్నారు. అంత గోల్లో ఎవురేం మాట్లాడ్తున్నారో అర్థంకాడం లేదు. అందరూ మాటాడేదొక్కటే! ఈసారి మనోడు పోటీ సెయ్యాలిందేనని! అట్లాక అరగంట సేపు గోలగోలగా మాట్లాడినాక అందరూ ఆగిపోయేనారు. అప్పుడా కుర్రాల్లో వుండే కొద్ది తెలివిగాడైన పెకాశం మాట్లాడినాడు.

“అందరూ నిశ్శబ్దంగా ఇనండి. ఉప్పుడు పంచాయితెలచ్చున్నోయ్యినా యంటు కదా! ఇంతకుముందు మనోడెప్పుడూ పోటీ సెయ్లేదు. అట్ట సేసుంటే మనికున్న వోట్లని బట్టి మనమే సర్పంచిల మయ్యుండే వోల్లం” అన్నాడు. “సరే జరిగిపొయ్యిందొలెయ్ పెకాశం.” జెనంలో నించి ఎవురో కేకేసినారు. “సరే వొదిలేద్దాం. అందరూ ఏలేసినారు కదా!

వొచ్చిన ఆ గొంతు వుండే కొందీ ఎక్కువై పొయ్యి కొనాకరికీ ఆ నలుగురైదుగురు పెద్దోల్లు తప్ప పూరంతా మారుమోగిపోయింది. ఇంకప్పుడు ఒక నలుగురు పెద్దోల్లేం సేస్తారు? వోల్లు సెప్పేదేమిటంటే “మనం సేపలు పట్టుకొనేవోల్లం కదా! వొకరి జోలికి పోనోల్లం కదా! రేప్పొద్దున ఈ పంచాయితీ పదవి తగిలిచ్చుకుంటే ఏడ లేనిపోని గొడవలోచ్చి పూరిమింద పడ్డాడో”నని వోల్ల బయం. ఐతే జెనం కోరిక ముందర ఇదేమంత లెక్కలోకి రాలేదు. ఎన్ని సంస్రాల నించి అనుకొన్న కోరికోగానీ దేన్నీ లెక్క సేసేటట్టు లేదు జెనం. సరేనని అప్పుడడిగినారు పెద్దోల్లు. “సరపంచిగా నిలబడే మనిసెవురో”ని.. అప్పుడోల్లు మనిసని కూడా సూసి పెట్టేశామని అప్పుడే ఇంటికొచ్చింది గుడికాడి కొస్తున్న ఎంకట్రావుని సూపించారు. అందురూ ఆ కుర్రోడివొంక సూసినారు. ఆ కుర్రాడు డిగ్రీదాకా సదివినాడు. ఎటువంటి సెడ్డ అలవోట్లు కూడా లేకుండా అందురూ మంచోడని సెప్పుకొనే ఇదంగా వుంటాడు. ఆయన భార్య కూడా కొద్దిగా సదూకొందని సెప్తుంటారు. ఎంకట్రావంటే అందరికీ సరిపోతాడనిపించింది. వోన్ని సూసిందాకా మనూర్లో ఎవురున్నారో ఆ పదవికి అనుకొంటా వున్నారో పెద్దోల్లు. ఉప్పుడు

పంపించినారు. జెనమంతా కల్పి అప్పుడాడున్న పెద్దోల్లూ, కుర్రాల్లూ కల్పి ఎంకట్రావు కసలు ఇసయం చెప్పి, వొప్పించినారు. “రేప్పొద్దున్నే నామినేసనెయడానికి పంచాయితీ ఆఫీసుకి పోవాలని సిద్ధంగా వుండాల”ని సెప్పి పంపిచ్చేసినారు.

ఈ సంగతులు మాట్లాడుకొనే సమయానికే పెద్దరొడ్డు పంపిచ్చిన వొక మనిసొచ్చినాడు. ఆయనొస్తానే పెద్దోల్ల కాడికొచ్చి “రేప్పొద్దున్న పంచాయితెలచ్చన్నకి నామినేసనెయ్టానికి పోవాలంటు. రొడ్డు మిమ్మల్ని రమ్మని కబురు సెప్పమన్నారూ” అంటా సెప్పినాడు.

“ఎవురంటా పోటీ సేస్తూ వుండేద”ని అడిగినాడొక కుర్రాడు.

“ఎవురో పూల్లో వుండే బీసీలోల్లంటున్నాడు ఆయన.”

“అహో.. మేమెవురిమంటా.. ఇంత జెనం వుంటే మేము పోటీసెయ్ కూడదంట్లా..?”

“ఏమో నాకేం తెల్పు..?” అంటా వోడు సక్కా పోయేనాడు ఎనిక్కి. ఇంకాడ మల్లీ కిందామిందా బడి తరజన బరజనలు సేసినారు. “ఇంత పెద్ద బీసీల జెనమీడుంటే ఆడేదన్నీ వుండే సిన్న సిన్న వోల్లకిస్తారా?”

“అసె కానిండ్రా .. మనమంతా వొకమాట మిందుంటే ఇంక మనల్ని కదిలిచ్చే వోడెవడా..?” అన్నాడొక మద్దివోయనాయన. “అదెట్ట గెలుస్తారో మనమూ సూద్దాం కానీండి.” అన్నాడొక కుర్రాడు.

అందరూ ఆ మాటమిందనే వుండి, తెల్లరినాక పూల్లో వోల్లు శేనా మంది బయల్దేరి పోయేనారు పంచాయితీసుకి. వేనా వుత్సాహంగా నామినేసనేని వొచ్చేసినారు. ఈసారి పెద్దోల్లు కూడా రొడ్డ మొకం సూల్లేదు. సివరాకరికీ రొడ్డు నిలబెట్టాలనుకొన్న బీసీ కులం మనిసి ఈళ్ల ఇసయం తెలుసుకొని నామినేస నేయ్టానిక్కూడా రాలా.. గడువు సమయం దాకా ఎవురూ రాకపోయ్యేరేగి ఎంకట్రావునే సరపంచిగా పకటించేసినాడు ఆపీసరు.

ఇంకోల్ల మొకాలోకి సూడాల! తాగే పతోడూ తాగేసినారోజు. గులాంటు తెప్పించి ఒక్కడు మిగలకుండా అందరూ సల్లీసుకొన్నా రు. ఆ పూరంతా పెద్ద పండగ మాదిరి జరుపు కొన్నారు. ఇన్నాల్లకి మనవోడూ రొడ్డ పక్కన కుర్చీలో కూసుంటున్నాడని వోల్ల మనసులు ఆనందంతో ఉబ్బితబ్బిట్టెపోయేనాయి. “తూ.. ఈ ఎదవ నాయాల్లా ఈపని ఎప్పుడో సేసుంటే అప్పుడే మనోడు సరపంచై పోయిందేవోడు” అన్నాడు రామయ్య తాత పొగాకు ఉమ్మిని తుపుక్కుమంటా పూస్తా.

మావోడు సరపంచి

ఇంకిప్పుడు మిగిలింది మనమే! ఉప్పుడు కూడా మనోడు సరపంచి కుర్చీ మింద కూసోకపోతే ఇంకీడ మనముండే దెందుకంటా..? బల్లగుడ్డినట్టు వాదించినాడు” పెకాశం. ఆడెవురూ మాట్లాడలేదు. రొంత సేపు తరవాత మల్లీ జెనంలోనించే ఇనబడ్డాదొక కేక “వొదలొడ్డు వొదలొడ్డు ఈసారి వొదలొడ్డు. మనమే సరపంచి కావాల!” ముందరొకటిగా

మాతరం తుప్పిగా తలకాయ సూపారు. అప్పుడే అడిగొచ్చిన ఎంకట్రావుని పట్టుకొని, కింద కూసున్న పెద్దోల్లకాడికి

చిత్రం భకారే విచిత్రం

సందర్భం

చీకటిరాత్రి

పెరట్లో నీళ్ళగాబు చంద్రుడ్ని ఫొటో తీసింది.. సూర్యుడు రగిలిపోతుంటాడు .. ఎంత పైకెక్కినా.. అందాల భూమిని ఫొటో తీయలేకపోతున్నానని.. ప్రతిసారి ఆమె కళ్ళల్లో నా ఫొటో... రెప్పల చప్పుడు కాకుండా ఎప్పుడు తీస్తుందో ఏమో..

సదితీసిన ఫొటో తెగనచ్చినట్టుంది పదేపదే అదేఅదే చూసుకుంటుంది గట్టుమీది చెట్టు.. కాసేపన్నా కదలొద్దని కోనేటిని వేడుకుంది కలువ నీళ్ళలో తన సెల్ఫీ కోసం..

టాప్ ఏంగిల్ ఆకాశాన్ని లో ఏంగిల్లో ఫొటో తీయాలని ఉవ్విళ్ళూరుతుంది భూమి..

సది వంతెనపైకొస్తూ వస్తూనే తన పొడవంత ఫొటో తీసిపెట్టుకుంటుంది రైలు.. ఏటి పడవ.. తెరచాప సహా తన ఫొటో రాయాలంటుంది.. ఎవరో ఫొటో తీస్తారనే నెమలి పురి విప్పేది.. ఒక్కరన్నా ఫొటో తీసేదాక చీమ నడక అలానే.. సింహం కెమెరాతో వెంటపడింది.. లేడి ఫొటోకు దొరక్కుండా

చెంగుమంటోంది..

ఎర గాలం సహా ఎవరో జాలరిని ఫొటో తీసి చేపకు పంపారు.. చేపలు ఒక్కచోట చేరతాయ్ గ్రూప్ ఫొటో కోసం.. రైలు పట్టాలు ఫొటోకు ఫోజిచ్చినంత సేపే దగ్గరికొస్తాయ్.. వి ఫోజ్లో విహంగాలు జస్ట్ స్టిల్ ఫర్ ఫొటో..

ఎగురుతున్న విమానం అర్బన్ కళ్ళల్లో ఫొటో అల్పం.. ఎగరేసే పతంగిని కళ్ళల్లో ఫొటో తీసుకుంటారు పిల్లలు పైకెళ్ళి పదిలంగా తిరిగొస్తుందో రాదోనని..

వన్యప్రాణి లెక్కల కోసం కెమెరా పెట్టారు..ఫొటోల్లో అడవి స్మగ్లెండరో తేలారు..

ఎగురుతున్న విమానం నేలపై కేరింతల పిల్లల కళ్ళ కోజప్ పిక్ తీసుకుంటుంది.. కాల్య పై తాటి మొద్దు నీళ్ళలో ఫొటో దిగకుండా పోసియదు.

- కె.శ్రీనివాస్,
9346611455

'మ్యూజికల్ టచ్'గా పేరొందిన క్రియేటివ్ మేకప్ కళాకారుడు కన్నన్ రాజమనిక్యమ్. మేకప్ కళాకారులు ఎందరో ఉంటారు కదా! ఇతడిలో అంత ప్రత్యేకత ఏమున్నదయ్యా? అనుకున్నవారు కన్నన్ ఇన్స్టాగ్రామ్ ప్రొఫైల్ చేస్తే అర్థమవుతుంది. 31 సంవత్సరాలున్న ఈ ప్రాఫెషనల్ మేకప్ ఆర్టిస్ట్ ఎలాంటి యువతినైనా తన నైపుణ్యంతో సెలబ్రేటీల్లా మార్చేయగలడు. అంటే ఇక్కడ చిత్రాల్లో మీకు అర్థమయ్యే ఉండొచ్చు. ఇక్కడ మనకు కనిపిస్తున్న టాప్ హీరోయిన్లు ఐశ్వర్య, నయనతార, శ్రియాలు నిజమైనవారు కాదు! కన్నన్ చేసిన మ్యూజికల్ ఇది.

కన్నన్ 'మ్యూజికల్ టచ్'!

మలేషియాలో నివసించే తమిళ మలేషియన్ కన్నన్ రాజమనిక్యమ్. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఇతని కస్టమర్లు ఉన్నారు. వివాహ వధువులను అద్భుతంగా తీర్చిదిద్దడంలో సిద్ధహస్తుడితను. అంతేకాదు, కాగితాలపై చేయాల్సిన చిత్రలేఖన నైపుణ్యాన్ని ఒకరిని ఇంకొకరిగా చేస్తూ యువతుల ముఖాలపైనే ప్రయోగిస్తాడు. స్వీయ ప్రతిభతో ఎదిగిన కన్నన్ మూడోతరం తమిళ మలేషియన్.

మేకప్ కళాకారుడిగా గుర్తింపును తెచ్చుకోవడానికి ఎంతో కష్టపడ్డాడు. ఎదురుగా బోదుగూ లేకుండా జీవితం దుర్భరం అవుతుందనుకున్న ఒకానొక సమయంలో ఇక ఈ వృత్తిలో కొనసాగలేనని నిశ్చయించుకున్నాడు. అప్పుడొచ్చింది ఈ సరికొత్త ఐడియా. అయితే ఇది ఎంత ప్రభావం చూపగలదో దాన్ని ఆచరణలో పెట్టిన తర్వాత కానీ తెలియలేదతనికి.

చిన్నతనంలో డ్రాయింగ్పై ఆసక్తి చూపించిన కన్నన్ తర్వాత మేకప్ కళని వృత్తిగా ఎంచుకున్నాడు. వధువులకు మేకప్ చేసే తన సోదరికి సహాయం చేస్తూ ఈ కళను నేర్చుకున్నాడు కన్నన్. సరదాగా మొదలై, తన జీవితానికి అర్థాన్నిచ్చింది ఇదేనంటాడు అతను. అంతేనా కన్నన్ డ్యూస్సర్, రంగస్థల కళాకారుడు కూడా. మలేషియా ప్రభుత్వం నిర్వహించిన థియేటర్ ప్రోగ్రామ్లో ఆరేళ్లు పనిచేశాడు. అక్కడే మేకప్పై మరింత పట్టు సాధించాడు. ముందు స్వీయ మేకప్ చేసుకునేవాడు. తర్వాత తోటి నటులకూ మేకప్ వేయడంతో

ఇది అలవాటయ్యింది. ఇలాంటి తరుణంలో తండ్రి మరణం కన్నన్నని ఏదో ఒక పనిచేసి, డబ్బులు సంపాదించాల్సిన అవసరాన్ని కల్పించింది. అప్పుడే తనకు ఇష్టమైన డ్యూస్సని వదిలేసి, పూర్తిస్థాయిలో మేకప్ వృత్తిలోకి వచ్చేశాడు. ఒక కార్యక్రమంలో నటి త్రిషకు మేకప్ చేయాల్సి వచ్చింది. అప్పటి నుంచి తనకు మంచి అవకాశాలు దక్కుతూ వచ్చాయి.

ఈ కరోనా లాక్డౌన్ వల్ల చాలామందిలాగానే కన్నన్ కూడా ఎంతో ఇబ్బందిని ఎదుర్కొన్నాడు. పని లేకపోవడం అతన్ని మరింత అసహనానికి గురిచేసింది. నెలకు 16 నుంచి 20 వివాహాల్లో ప్రత్యేక ఆకర్షణను తీర్చిదిద్దే కన్నన్నకు ఖాళీగా ఉండటం చిరాకు కలిగించింది. ఒకరోజు తన స్నేహితురాలు మారి దానిని మ్యూజియాని

ఇంటికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు. తనకొచ్చిన ఈ కొత్త ఐడియాను ఆమెపై ప్రయోగించాలని అనుకున్నాడు. తన ఆలోచనను ఆచరణలోకి తీసుకొచ్చే క్రమంలో ముందుగా ఒక లంగా ఓణీని ఉపయోగించాడు. అళగియ తమిళ మగన్ సినిమాలో శ్రియా సరన్ ధరించిన దుస్తుల్లా ఉన్నాయవి. ఇక మేకప్ తాను ఎప్పుడూ వేసే విధంగానే ప్రయత్నించాడు. మాథ్యూని శ్రియా చేయడమే అతని ఉద్దేశం. మ్యూజికల్గా దానికి కన్నన్ పొందిన ప్రతిస్పందన ఎంతో ఉత్సాహాన్ని ఇచ్చింది. వెంటనే 'స్టైల్ ఆఫ్ కోలివుడ్ క్లీన్స్' అనే సిరీస్ను మొదలుపెట్టాడు. ఇప్పుడవి సామాజిక మాధ్యమాల్లో చక్కర్లు కొడుతూ ఎంతో మందిని అలరిస్తున్నాయి. 'సూపర్' అంటూ నెటిజన్లంతా అతని క్రియేటివిటీని తెగ మెచ్చుకుంటున్నారు.

మట్టి వినాయకుడే మేలు!

పర్యావరణాన్ని పరిరక్షించేందుకు మట్టితో తయారుచేసిన వినాయకుల విగ్రహాలు వాడటం మంచిది. మనం ఇంట్లోనే మట్టితో ఎంచక్కా విగ్రహాలను తయారుచేసుకోవచ్చు. మామూలు రోజుల్లోనైతే బజారులో అమ్మే బంకమట్టిని తెచ్చుకోవచ్చు. కానీ కరోనా నేపథ్యంలో అది శ్రేయస్కరం కాదు. అందుకే మన ఇంటికి దగ్గరలో ఉండే పాలాల్లోగానీ, నర్సరీల్లోగానీ మట్టి దొరుకుతుందేమో ప్రయత్నించండి.

కావాల్సిన పదార్థాలు:

మట్టి, నీరు, రంగుల కోసం పసుపు, కుంకుమ, తులసి విత్తనాలు.

తయారుచేసే విధానం:

➤ మట్టిని, నీటిని తగినంత తీసుకుని కలపాలి. ముద్దగా విగ్రహం తయారీకి అనువుగా ఉండేలా చూసుకోవాలి.

➤ మట్టి ముద్దతో 3 పెద్ద సైజు ముద్దలను, 4 పొడవైన ముద్దలను, మరో 4 చిన్నసైజు ముద్దలను తయారుచేసుకోవాలి. 3 పెద్ద సైజు ముద్దలతో బేస్, బాడీ, తలను తయారుచేయాలి. 4 పొడవైన ముద్దలతో కాళ్లు, చేతులు, మరో 4 చిన్నసైజు ముద్దలతో తొండం, చెవులను తయారుచేసుకోవాలి.

➤ మట్టి ముద్దను ఎక్కువగా తీసుకొంటే విగ్రహాన్ని పెద్దదిగా తయారు చేసుకోవచ్చు. ➤ వినాయకుడి కళ్లకు బదులుగా తులసి విత్తనాలను ఆ స్థానంలో పెట్టుకోవచ్చు. ➤ పసుపు, కుంకుమ లేదా ఇతర సహజసిద్ధమైన రంగులను అవసరం అనుకుంటే వినాయకుడికి

అలంకరణ కోసం ఉపయోగించవచ్చు. ఎంత కష్టపడి చేసినా వినాయకుడి విగ్రహం కళాకారులు తీర్చిదిద్దినట్లుగా చక్కని ఆకృతిలో రాలేదని దిగులుపడాల్సిన పనిలేదు. ఎందుకంటే ఒక మోస్తరుగా విగ్రహాన్ని తయారుచేసుకున్నా చాలు. ఇక కచ్చితంగా చక్కని ఆకృతిలో వినాయకుడి విగ్రహం రావాల్సిందే అనుకుంటే.. కొంచెం ఎక్కువ శ్రమ పెట్టాల్సి ఉంటుంది.

మామూలు రోజుల్లో అయితే వినాయకుడి నిమజ్జనం పారే నీటిలోనో, వీధిలో ఉండే వినాయకుడి పందిళ్లలోనో ఉంచుతారు. కానీ ఈ కరోనా సమయంలో బయటికి వెళ్లడం అంత శ్రేయస్కరం కాదు. అందుకే మన ఇంట్లోనే వినాయకుడి నిమజ్జనం చేసేద్దాము. ఇంట్లో ఎలా అనుకుంటున్నారా? ప్రతి ఇంట్లో పూలకుండీలు కచ్చితంగా ఉంటాయి. వాటికి ప్రతిరోజూ నీళ్లు పోస్తూ ఉంటాము.

వినాయకుడి పూజ అయిన తర్వాత విగ్రహాన్ని పూలకుండీలో పెట్టుకోవాలి. ప్రతిరోజూ నీళ్లు పోస్తూ ఉండాలి. అంతే కానీ రోజుల్లోనే వినాయకుడి విగ్రహం కరిగి కుండీ మట్టిలో కలిసిపోతుంది. దానిలో మీరో పూల మొక్క నాటండి. అంది ఏవుగా పెరిగి, చక్కగా పూలు పూస్తుంది. మనం ఏం చేసినా పర్యావరణ హితంగానే ఉండాలి కదా!

అపార్టుమెంటులో కిరోగా వస్తే..

ఇతనిది నెల్లూరు. వాళ్ళు ఉండేది 25 ఫ్లాట్లు ఉన్న రెసిడెన్షియల్ అపార్టుమెంట్. అందరూ కలిసి ఫ్లాట్ ఓనర్స్ అసోసియేషన్ ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. ఆ ఫ్లాట్లలో ఎవరికైనా కరోనా పాజిటివ్ నిర్ధారణ అయితే అసోసియేషన్ ప్రెసిడెంట్కి ఫోన్లో తెలియజేసి, ఫ్యామిలీ మొత్తం హోమ్ ఐసోలాషన్కి వెళ్లిపోతున్నారు.

మిగతా ఫ్లాట్ల వాళ్ళు ఆ 14 రోజులు వాళ్ళకి కావలసినవన్నీ సప్లై చేస్తున్నారు. రోజుకొక ఫ్లాటు వాళ్ళు ఐసోలేషన్లో ఉన్న వారికి కావలసిన బ్రెక్ ఫాస్ట్, లంచ్, స్నాక్స్, డిన్నర్ వంటివి సిద్ధం చేస్తారు. వాటిని డిస్పోజిబుల్స్లో సర్ది ఐసోలేషన్లో ఉన్న వారి ఫ్లాట్ డోర్ దగ్గర బయట వైపు పెట్టి, ఆ ఫ్యామిలీకి ఫోన్ చేస్తున్నారు.

వాళ్ళు అవి తీసుకుని లోపలకు వెళ్లిపోతున్నారు. అలా వాళ్ళు బయటకు వచ్చి, ఇతరులకు స్ప్రేడ్ చేసే ప్రమాదం ఉండదు. పైగా మనకోసం ఇంతమంది ఉన్నారనే భరోసా కలుగుతుంది. మన దగ్గరలో ఏ అపార్టుమెంట్లోనైనా ఎవరికైనా పాజిటివ్ నిర్ధారణ అయితే వాళ్ళను వెలి వేసినట్లు వ్యవహరించకుండా వాళ్ళకు సహకరించండి. ఎందుకంటే అలాంటి రేపటి రోజున మీకే రావొచ్చు. అందుకే మనకోసం అందరూ, అందరికోసం మనం అనుకోవాలి.

బయ్యా శ్రీనివాసులు

బాలల కథ

పూర్వం పాటలీపట్నం రాజ్యంలో ఒక పెద్ద చెరువు ఉండేది. ఆ చెరువు ఒడ్డున గల పెద్ద రావి చెట్టు మీద కొన్ని పక్షులు తమ శక్తి సామర్థ్యాల మేర గూళ్ళు కట్టుకుని, ఎలాంటి కష్టం లేకుండా నివసిస్తూ ఉండేవి. అయితే ఆ పక్కనే ఉన్న వేపచెట్టు మీద ఒక కాలు లేని కాకి కూడా చిన్నగూడు కట్టుకుని నివసించేది. ఒకనాడు పెద్ద గాలి, దుమారం కుండపోత వర్షం కురవడంతో కాకి గూడు చెల్లా చెదురైంది. చలికి తట్టుకోలేక తల దాచుకోవడానికి చోటుకోసం పక్కనే ఉన్న తోటి పక్షుల దగ్గరికి వెళ్లి “ఈ రాత్రికి మీ గూడులో కాస్త చోటు ఇవ్వండి!” అని ప్రాధేయపడింది. ఏ ఒక్క పక్షి కూడా కాకి బాధని పట్టించుకోలేదు. పైగా ఆ పక్షి యొక్క అవిటితనాన్ని ఎగతాళి చేశాయి. కాకి అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయి, దూరంగా ఉన్న పాతబడి ఉన్న శివాలయంలోకి వెళ్లి రోదించింది.

ఆ తర్వాత కష్టపడి, ఆ కాకి ఆ శివాలయంలోనే గోడల మధ్యలో పెద్ద గూడు కట్టుకుంది. అందులో కాకి ఎంతో ఆనందంగా జీవించేది. కొన్నాళ్ళకు ఒకరోజు భయంకరమైన జడివాన కురిసింది. ఆ ప్రభావానికి పెద్ద

చిరుమువ్వలు

పెద్ద ఇళ్లే నేలకూలాయి. రావి చెట్టు వేళ్ళతో సహా కుప్పకూలింది. దానిమీద నివసించే పక్షులు తలో దిక్కు పారిపోయాయి. కానీ చివరికి విధిలేని స్థితిలో దగ్గరలో ఉన్న కాకి భవనానికి వెళ్లి, “ఈ రాత్రికి మాకు కాస్త చోటు ఇవ్వవా!” అని ప్రాధేయపడ్డాయి. “అప్పట్లో నీ పట్ల మేమంతా నిర్ణయంగా ప్రవర్తించాము. మమ్మల్ని క్షమించు!” అని కాకి ఒంటికాలు మీద పడి వేడుకున్నాయి. అయితే కాకి మాత్రం “కుదరదు” అనగానే.. ఆ పక్షులన్నీ కంగుతిన్నాయి. వెంటనే కాకి “ఈ ఒక్కరాత్రి మాత్రమే కాదు, మిత్రుల్లారా ! మీరంతా ఇక నుండి నాతో పాటే

ఉపకారం

ఈ గూడులోనే ఉండండి...!” అన్న మాటలకు ఆ పక్షులన్నీ పశ్చాత్తాపపడ్డాయి. కాకి దయగూణాన్ని త్యాగాన్ని ఆశ్రయం పొందిన పక్షులు వేనోళ్ళ చాటాయి.

- పల్లవోతు ఆంజనేయస్వామి,
anjibabueluru@gmail.com

దారి కనుక్కోండి

పిల్ల బంతి దగ్గరకు వెళ్లడానికి దారి కనుక్కోండి.

చుక్కలు కలపండి

చుక్కలన్నీ కలిపి ఏ బొమ్మ వస్తుందో కనుక్కోండి

ఈ రెండు బొమ్మల్లో పది తేదాలున్నాయి. అవేంటో కనుక్కోండి.

తేదాలు కనుక్కోండి

కవిత్యం

తల్లితండ్రులేక పోతే అనాథ అంటారని తెలీదు

నా వయసు తెలీదు నాలో మార్పులేదుకొస్తాయో తెలీదు నా భారాన్ని మోసే శక్తి లేని నా వాళ్ళు ఆశ్రమంలో పడేశారు అదే వారికి చేతనైంది అంతకన్నా చేయలేని స్థితిలో

ఆశ్రమంలో మంచే జరుగుతుందనుకున్నా ఆలనా పాలనా జూచే వాళ్ళే దైవమనుకున్నా దానగుణంతో శారీరక సుఖాల ఎరతో ఎదుగుతున్న చోటని తెలీదు

వాడు యాభై నాలుగు నేను పద్నాలుగు సిగ్గులేని కామాంధుడు మత్తుమందు ప్రయోగాల పరంపరలో మానం చిత్రవధ అచేతనావస్థలో తోటివాళ్ళే

దైన్యం

బట్టలు తొడిగిన దైన్యం

ఏమిటని ప్రశ్నించలేని ఏమి జరిగిందో జరుగుతుందో తెలీని దీనావస్థ ఆశ్రమాల అంగట్లో అంగాంగాల రాపిళ్లలో శుష్కించిన దేవాం

గర్భం దాల్చాను నాకు తెలీకుండానే

ఒళ్ళంతా వ్యాపించిన విషం కరడు గట్టిన పురుషాధిక్యత దాడితో నేనో అభాగ్యురాలిని వెళ్ళిపోతున్నా ఈ రోజు మీడియాలో వార్తగా రేపు జనం నోళ్ళల్లో ఎల్లుండి నేనో మరచిన గతాన్ని

నా పక్షాన వాదనలుండవ్ శవ పంచనామా పంచాయితీ దోషులు దర్జాగా బయటికి మళ్ళీ నాలాగే మరో అనాథ అంతే ! అంతకన్నా ఏమీ జరగదు ! పుణ్యభూమిలో ఓ బాలిక బలి !! నేనో ముక్కుపచ్చలారని బాలికని చెరచబడ్డ బిడ్డని!

- గిరిప్రసాద్ చెలమల్లు
9493388201

మా ఊరి బడి

చిలక పలుకులు పలికే చిన్న పిల్లల భవిష్యత్తుకు జేగంటలు పలికే బడిగంట మూడు నెలలుగా మూగబోయి మోగటమే మరిచిపోయింది ఆటపాటలతో ఆకట్టుకునే పసి మొగ్గలను అక్కన చేర్చుకుని అమ్మ ఒడిని మైమరిపించే తరగతి గదులు బోసిపోయి బావురుమంటున్నాయి దీనంగా అందమైన ఆక్షరాలు దిద్దే రేపటి పౌరుల నుదిటి రాతలు మార్చి రాస్తూ నల్లబల్ల మీద నాట్యం చేసే సుద్ద ముక్కలు మూలన పడి మూలుగుతున్నాయి అలుపు సొలుపు లేకుండా ఎగిరే సీతాకోక చిలుకల ఆటలాడే పసి మనసుల అల్లరిని భరించే కన్న తండ్రి లాంటి ఆటస్థలం ఒంటరిగా

బిక్కుబిక్కుమంటూ గడుపుతున్నది చిట్టి పొట్టి చేతులతో ముద్దాడే చిన్నారలచిరునవ్వుల దూరమై తోటలోని రంగుల పూలన్ని వెలవెలబోతున్నాయి వాడిపోయిన ముఖాలు వేలాడేనుకుని

అందమైన పసి పిల్లల జ్ఞాపకాలు అనుక్షణం తలచుకుంటూ ఆవేదన తో ఎదురు చూస్తోంది వారి కోసం ఎడారిలో పక్షిలా మా ఊరి బడి

- ఈదర శ్రీనివాస రెడ్డి
7893111985

అస్తమించని పాటై..

పోబెత్తిన సముద్రమంత పాటను కదం తొక్కిన గజ్జెల సవ్వడిని కొలిచే శక్తి ఈ కన్నీటికి ఉంటుందా!? జనం సొంతం చేసుకున్న గొంతుకి అంతముంటుందా ? నినాదాల ఫలాల్ని పంచిన ఎర్రెర్రని వంగ పండు తోట కదా !

అతడు గళమెత్తిన ప్రతి చోటా ఎర్రని సముద్రమే కనిపించేది అతడి చేతి కర్ర ఎల్లప్పుడూ చైతన్య పతాకనే తలపించేది అతడు పాటందుకుంటే ఆకలి పేగులు ఊపిరి పోసుకుంటాయి

అతను గజ్జె కడితే పల్లె గడపలన్నీ డబ్బె మోగుతాయి పీడితుల పక్షపాత స్వరానికి ఉదయించడమే కానీ అస్తమయమనేది ఉంటుందా!?

గాలి వీచిన ప్రతిచోటా అతని పాటంటుంది గజ్జె ఘల్లుమన్న ప్రతి చోటా అతడి మువ్వ సవ్వడుంటుంది!

- వైష్ణవి శ్రీ
8074210263

మనిషి

స్వేచ్ఛకు తాళం వేసారు... మమత కటుంబాల్లో తలుపు తెరిచింది.

వద్దు... వద్దు క్షబ్బులూ... ఘల్లులూ... రోగం వచ్చింది రోజులు మార్చింది.

ఊరిలో కొచ్చె వీధులన్నీ తిరిగే ఇంట్లోకి తరిమె ఇరకాటంలో పెట్టె.

మూడడుగుల దూరం

కరో(నా)నీలు

ముఖానికి మాస్కు అంటరానితనమే అందరికీ వరం.

కంటి చూపుతో కాదు కరచాలనంతో కాటేస్తా... పేరు కరోనా.. ఊరు చైనా.

జనం జాడలేదు రోడ్డుపై... కరోనా పుణ్యం కాలువ్యం శూన్యం. కడుపు కాళీ రోజు కూలీ... పనిలేని తనం క్షణమొక యుగం.

మాటల్లో... మమత పెరిగింది మాయదారి కరోనా మంచే చేసింది.

డబ్బు కన్నా సబ్బు మిన్న శుభ్రతే భద్రత... కరోనా పారం అందరికీ కంఠస్థం.

- ఎ.నాగాంజనేయులు
9959017179.

కాలం పిగబడితే..

వర్షించిన మేఘం సాక్షిగా ఈ అరుద్ర కారైలో పొలం దుక్కిదున్న విత్తు నాటి చిందించిన చెమటను కురిసిన వానలో అమత చినుకుగా కలిపిన వేశ

రైతు గుండెలో మొలకెత్తిన చిరు ఆశల మోసులు చిగురించి పసిడి పంటలు పండుతాయని ఆతత నిడిన ఆశలు కళ్ళలో తారకరై తళుకు తళుకుమని మెరిసేవేశ

అకాల అతిపష్టి కుమ్మితే దిగులు మేఘం కళ్ళలో చేరి పన్నీటి వాన కురిసిన చోట కన్నీటి కల్లోలం వర్షిస్తే ఆ అన్నదాత గుండెలు గుబుగుబలాడితే ఎంత నిర్వేదం !

కాలం కాలాంతకమై కాటేస్తే కష్టించిన ఆ రైతన్న గుండె ఆగిపోయేంత ప్రమాదమే!

ఆ సమయాన ఓదార్చే చేతులు చేయూతనిచ్చే హడయాలు కావాలి!

- నాగముని. యం
94908 56185

ఒక పెద్ద కట్టెలమోపు ఒకరికైతే పెద్ద బరువు. ఒక్కొక్కరం ఒక్కొక్కట్టెను అందుకుంటే - ఆ మోత ఎంతో సులువు. లక్ష రూపాయల ఆరోగ్య అత్యవసరం. ఓ సాదాసీదా కుటుంబానికి అదొక పెద్ద మొత్తం. ఇరవై చేతులు సమానంగా సర్దుకుంటే బెదిసి వేలంత చిన్నమొత్తం.

ఒకరి కష్టాన్ని మరొకరు పంచుకుంటే అది కొండంత భరిసా. ఒకరి అవసరానికి మరొకరు తోడైతే - అది ఎంతో అసరా! ఇలా మనిషి మనిషిలా స్పందించటమే మానవత్వం అంటే! విపత్తుల వేళ, కష్టాల వేళ కమ్ముకొచ్చే హృదయ స్పందనే మానవీయత అంటే!

అసలు మానవత్వం అంటే ఏమిటి?

అంటే- 'మనిషి మనిషిలా ప్రవర్తించటమే' అన్నాడు ఒక సామాజిక వేత్త. అవును కదా! మానవత్వం అనే స్వభావంలో నుంచే మానవుడు అనే మాట రూపుదిద్దుకుంది. మనిషి అనే మాటకు అర్థవంతంగా అందరూ ఉండగలిగితే- ఈ ప్రపంచం అసలు ఇలా ఉండనే ఉండదు. అనేకానేక కారణాల వల్ల, వ్యత్యాసాల వల్ల, ఎవరికి వాళ్ళ మనగలగడమే ముఖ్యం అయినందువల్ల, ఉన్న వనరులు అందరికీ సమానంగా దక్కుకపోవటం వల్ల- మనిషి ప్రాథమిక లక్షణానికి అప్పుడప్పుడూ గండి పడుతూ ఉంటుంది. పదిమందికీ దక్కాల్సిన దానికి ఒక్కడే బోళ్ళేసి, దాచేసుకునే దౌర్జన్య లక్షణం సమసిపోతే - మానవత్వం గురించి మనం ప్రత్యేకంగా

మనిషిలా ప్రవర్తించడమే ...

వెతక్కాల్సి ఉండదు. ఎక్కడికక్కడే, మనిషి ఉన్న ప్రతిచోటా పరిమళిస్తూ ఉంటుంది. అయితే, సమాజంలో ప్రతి మనిషి, ప్రతిసారి తన కోసమే ఆలోచిస్తూ ఉండిపోతాు. సమాజంలో తానొక భాగం కాబట్టి - సమాజంలోని పరిణామాలకు సహజంగానే స్పందిస్తాడు. తనకు చేతనైన రీతిలో తన భాగస్వామ్యాన్నీ అందిస్తాడు. ఊహించని ఉత్పాతం ఎదురైనప్పుడు, విపత్తుల తలెత్తినప్పుడు తోటివారికి అవసరమైన సాయం అందించటానికి ఎన్నో చేతులు ముందుకొస్తాయి. ఎంతో సహాయ సహకారాలు వెల్లువెత్తుతాయి. తుపానులు, వరదలు, అగ్ని ప్రమాదాలు, భూకంపాలు వంటి ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవించినప్పుడు - ఆపన్నులను ఆదుకోవటానికి ఎంతోమంది ముందుకు వస్తారు. వ్యక్తలే కాదు, అనేక సంస్థలూ మానవతా దృక్పథంతో సహాయం అందిస్తాయి.

మానవతా పరిమళం..

ఎన్నో చేతులు .. ఎంతో సహాయాలు

లాక్ డౌన్ విధించిన తొలి రోజుల్లో ఎంతోమంది సహాయ సహకారాలు అందించారు. పనులు కోల్పోయిన కార్మికుల కోసం, పేదల కోసం నిత్యావసర వస్తువులు సమకూర్చారు. కొన్ని పార్టీలూ, ప్రజాసంఘాలూ ఈ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు. బతుకు బండి హఠాత్తుగా ఆగిపోయిన తరుణంలో - ఇలా అందిన సహాయంతో ఎంతోమంది రోజులు దొర్లించారు. అనేక చోట్ల అనేకమంది మిత్రులు తమలో తాము చర్చించుకొని - సహాయక చర్యలు చేపట్టారు. ఎక్కడెక్కడో ఉన్న ఇతర మిత్రులను కదల్చి, వారి నుంచి ఆర్థికంగా,

వస్తురూపేణా సహాయం సేకరించి, పేదలకు పంపారు. కొందరు బియ్యం, కూరగాయలు వంటివి పంపిణీ చేశారు. మరికొందరు పాలు, నీరు వంటివి సమకూర్చారు. ఇంకొందరు రోగులకు, వృద్ధులకు మందులు సరఫరా చేశారు. ఇంకొందరు ఇంట్లోంచి కదలేని వికలాంగులకు అవసరాలను అందించారు. ప్రభుత్వాలకు మించిన మంచి స్పందన కనబరిచారు. ఘోర విపత్తులు సంభవించినప్పుడు ఇంతే! మనుషులు మనీషులవుతారు. “ఇప్పుడు కాక ఇంకెప్పుడు చేస్తాం?!” అని కదన రంగంలోకి దూకుతారు. లాక్ డౌన్ తరుణంలో ఇలా ఎంతోమంది ఎన్నో విధాలుగా ఆదుకున్నారు. కాబట్టే - కొన్ని కన్నీళ్ళనైనా ఆపగలిగాం. కొన్ని కష్టాలనైనా తీర్చగలిగాం. లాక్ డౌన్ రెండో దశకు చేరేసరికి సమస్య తీవ్రత మరింత తెలిసిచ్చింది.

తన కంటికి అహరం కనిపిస్తే చాలు.. ‘కావ్.. కావ్..!’ అని తన వాళ్లందరినీ పిలుస్తుంది కాకి. పంచుకొని తినటం కాకుల లక్షణం. తోటి కాకికి కష్టమొచ్చినా అవి అలాగే స్పందిస్తాయి. కష్టం నుంచి గట్టెత్తేదాకా చుట్టూ మూగి, గోలగోల చేస్తాయి. ఎవరైనా హాని తలపెడితే వెంటాడి బెడరగొడతాయి. ఇంకా చాలా జంతువుల్లో, పక్షుల్లో ఇలాంటి స్పందించే గుణం కనపడుతుంది. మరి మనిషి ..? నిజానికి వాటన్నిటికన్నా గొప్పవాడు. ఆలోచనాపరుడు. సంఘటివనమే ఆధారంగా బతుకుతున్నవాడు.

ఇంట్లో ఉన్నవారికి మించిన - ఇంకా ఇల్లే చేరిన వేలాది కార్మికుల రోడ్డు మీద ఉన్నారని అర్థమైంది. తినటానికి తిండి లేని పరిస్థితి! ఇంటికి వెళ్లటానికి అడుగుడుగూ అడ్డంకుల దుస్థితి! అలాంటి అనిశ్చిత తరుణంలో వేలు, లక్షలుగా వలస కార్మికులు రోడ్డు మీదకి వచ్చారు. పాలకులు అసలు పరిగణనలోకి తీసుకోని మనుషులుగా వాళ్ళ దారుల గుండా ఏకరాటిగా నడిచారు. చెన్నై నుంచి రాజస్థాన్, ఉత్తరప్రదేశ్ ... ఢిల్లీ నుంచి బెంగళూరు, అలహాబాద్ ... వందల వందల కిలోమీటర్ల దూరాన్ని కాళ్ళతో కొలిచారు. బొబ్బరిత్తిన పాదాలతో రాత్రి పగలూ నడిచారు. అప్పుడు మోడి కరగలేదు, కదలేదు. మళ్ళీ ప్రజలే.. మామూలు మనుషులే దండులుగా కదిలారు. ఎక్కడికక్కడ భోజన శిబిరాలు నడిపారు. విశ్రాంతి గదులు ఏర్పాటు చేశారు. మంచినీళ్ళు అందించారు. తినుబండారాలు చేతికిచ్చారు. “తిండి లేకపోయినా పట్టేదు .. కాస్త ఇంటికి చేర్చండి బాబూ!” అని వలస కార్మికులు కోరినప్పుడు- ఎందరో మిత్రులు క్షణాల్లో లక్షలు సమకూర్చి, బస్సులు ఏర్పాటు చేసి, చాలా చాలా దూరాలకు, వారి వారి స్వగ్రామాలకు వలస కార్మికులను పంపించారు. ఈ పని చేయటానికీ వారు ప్రభుత్వాలతో పోరాడారు. అనుమతుల కోసం, ఏర్పాట్ల కోసం ఎందరితోనో కొట్లాడారు. కట్టెలంగా ప్రభుత్వాలు ఏ పన్నెత్తే చేయారో దానిని సోనూసూద్ వంటి వ్యక్తులు చేశారు. ఇది ఒక పక్క మానవత్వానికి మచ్చుతునక.. మరోపక్క ప్రభుత్వాల తీరుకు మాత్రం చెరగని మరక!

సహాయానికి బారులు తీరారు!

కేరళలో మొన్నటికి మొన్న రనెవే విమానం ప్రమాదానికి గురైంది. 18 మంది మృతి చెందగా, వంద మంది వరకూ గాయపడ్డారు. ఒకపక్క వర్షం కురుస్తోంది. చీకటి చిక్కని ఆలముకొంది. ప్రమాదవార్త తెలిసిన వెంటనే ఆ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి, మంత్రులు, అధికారులూ అక్కడికి చేరుకున్నారు. అప్పటికే జనం, ముఖ్యంగా యువతీ యువకులు పెద్ద సంఖ్యలో అక్కడికి చేరుకున్నారు. జరిగిన దారుణాన్ని ఆసక్తితో చూడటానికి కాదు; క్షతగాత్రులను రక్షించటానికి. సహాయక బృందాలకు సహకారం అందించటానికి. ప్రభుత్వానికి అండగా ఎంతోమంది యువత స్పందించారు. సరైన సమాచారాన్ని క్షణాల్లో బంధుమిత్రులకు చేర్చారు. గాయపడినవారిని ఆసుపత్రులకు

తరలించటానికి, అవసరమైన సాయం అందించటానికి తమను తాము సంసిద్ధం చేసుకున్నారు. క్షతగాత్రులకు రక్తం అవసరమైతే- ఇప్పటానికి వందలాది మంది బ్లడ్ డొనరులకు ముందు బారులు తీరారు. ప్రాణాపాయ స్థితిలో ప్రతి సెకనూ చాలా ముఖ్యమే! పోతున్న ప్రాణాలను ఆపటానికి డాక్టర్లు ఎలాగూ కృషి చేస్తారు. వారలా కృషి చేయటానికి వీలుగా బాధితులను సకాలంలో చేర్చటం, అవసరమైన రక్తం, తదితరాలను సమకూర్చటం చాలా అత్యవసరం. ఆ పనిని కేరళ యువత ప్రశంసనీయంగా చేసింది! ఎన్నో ప్రాణాలను కాపాడ్డానికి దోహదపడింది. ఇటీవల ముంచెత్తిన వరదల్లోనూ అక్కడ అలాంటి మానవత్వమే వెల్లివిరిసింది!

ఏదో ఒక రూపాన సాటి మనిషి భాగస్వామ్యం అవసరమైన సమాజంలో బతుకుతున్నవాడు. కాబట్టి- మనిషి మరింతగా స్పందించే గుణాన్ని కలిగి ఉంటాడు. సాటి మనిషి కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు స్పందించి, సహాయపడడమే మానవత్వం. అలా ప్రతిస్పందించే మనుషులు ఎందరినో మనం ప్రతినీత్యం చూస్తూనే ఉన్నాం. సమస్యల్లో చిక్కుకున్నప్పుడు స్నేహపాస్త్రాలై ఆదుకోవటం గమనిస్తూనే ఉన్నాం. మానవత్వం పరిమళిస్తోందని చెప్పటానికి ఎన్నెన్నో ఉదాహరణలు..

జీవ కారుణ్యం కలిగి ఉండటమే ఒకప్పుడు మానవత్వం. ఇప్పుడు దాని విస్తృతి మరింత పెరిగింది. ప్రపంచంలోని ప్రతి ఒక్కరూ శాంతి, స్నేహ, సౌభాగ్యాలతో బతకాలి. అందుకు అవసరమైన సహకారాన్ని ప్రభుత్వమూ, సమాజమూ అందించాలి. అలాంటి కృషి చేసే మానవతావాదుల గురించి మాట్లాడుకోవటానికి, మానవత ప్రాధాన్యాన్ని చాటిచెప్పటానికి ఒకరోజు ఉండాలని ఐక్యరాజ్య సమితి

ఆగస్టు 19 ఎందుకు ప్రత్యేకం?

నిర్ణయించింది. 2008 ఆగస్టు 19న ఇరాక్ రాజధాని బాగ్దాద్ లోని ఐక్యరాజ్య సమితి కార్యాలయంలో బాంబు పిలుడు సంభవించింది. ఐఎస్ఐ ప్రతినిధి సెర్గియో వియరడి మెల్లో సహ 21 మంది సిబ్బంది అక్కడికక్కడే మరణించారు. వారంతా ఇరాక్ లోని యుద్ధ బాధితులకు సహాయ సేవలు అందిస్తున్న సిబ్బంది. వారి సంస్మరణార్థం ఐక్యరాజ్యసమితి ఆగస్టు 19ని **ప్రపంచ మానవత్వ దినోత్సవం**గా ప్రకటించింది. మానవతా

సిబ్బందిని గుర్తించేందుకు, ప్రాణాలు కోల్పోయిన వారిని గుర్తు చేసుకునేందుకు ప్రత్యేకమైన రోజు ఇది.

అనే సందర్భంలో మనం ఇప్పటికీ కొన్ని అమానవీయ సవసుటలను గురించి వింటున్నాం, చదువుతున్నాం. కరోనా విజృంభిస్తున్న ఈ కాలం నిజంగానే మనుషులకు పెద్ద పరీక్ష. కోవిడ్ బాధితుల పట్ల వివక్ష .. వైద్య సిబ్బంది పట్ల ఇంటి యజమానుల వివక్ష.. ఎవరన్నా కోవిడ్ తో మరణిస్తే - కొన్నిచోట్ల అంత్యక్రియలకు అడ్డంకి చెబుతున్న పరిస్థితి... కొన్ని మృతదేహాలను అనాథగానే వదిలేస్తున్న దుస్థితి! ఇదంతా అమానవీయతే

భయమో? అమోనశీయమో?

అందామా? కాదు.. మానవత్వం రోపించటం కాదు, అవగాహన లేంపించటం దీనికి కారణం. వెంటాడే భయం మరో కారణం. ప్రభుత్వాలూ, సంస్థలూ, వ్యక్తులూ ఎంత అవగాహన కలిగించే ప్రయత్నం చేసినా- చాలామంది వరకూ అది చేరదు. చేరినా, అప్పటికే అవహించి ఉన్న అనేక భయాలను, అపోచలను అది పారదోలేంత బలంగా ఉండదు. దానాలూ విరాళాలూ అందచేసే పెద్ద మనసులు కూడా - రిస్కును నేరుగా స్వీకరించటానికి ఇష్టపడవు.

యువతే కీలకం..!

ఇలాంటి సందర్భాల్లో యువత పోషిస్తున్న పాత్ర చాలా కీలకం. వారు దేశ రాజకీయ, ఆర్థిక విషయాలను తోడుగా అధ్యయనం చేయటం లేదనే విమర్శ ఒక పక్క ఉండనే ఉంది. కానీ, వర్తమానంలో ఏ కష్టం తలెత్తినా “మేమున్నాం!” అని ఉమ్మడిగా ముందుకు వస్తుందన్నది యువతే! పోరాటాల్లోనో, ఉద్యమాల్లోనో పాల్గొనటం కన్నా- వ్యవస్థ తీరులోనే ఒక మార్పు తేవాలన్న పట్టుదల కన్నా - అప్పటికప్పుడు సమస్యల్లో ఉన్నవారిని ఆదుకోవటానికి మాత్రం చురుగ్గానే స్పందిస్తున్నారు. ఒక పేదింట పాపకు పెద్ద వైద్యం అత్యవసరం కావచ్చు. ఒక ప్రతిభావంతుడైన విద్యార్థికి పై చదువుకు ఆర్థిక సమస్య అడ్డంకి కావచ్చు. సర్దుకొన్నా ఉడిగిపోయిన ఓ వృద్ధురాలు హఠాత్తుగా నిరాదరణకు గురై ఉండొచ్చు. ఇలాంటి సందర్భాల్లో మేమున్నామంటూ ఆభయ హస్తాలను అందిస్తున్నది ఇప్పటి యువతే! లక్షలు ఖర్చయ్యే ఆర్థిక అవసరాన్నియినా పదిమంది తలో చెయ్యి వేసి, తేలికగా గట్టెక్కిస్తున్నారు. ఇలాంటి పనులు సులభంగా చక్కబెట్టటానికి, సమాచారం చేరవేయటానికి సోషల్ మీడియా గొప్ప సాధనంగా ఉపయోగపడుతుంది. ఫలానా గ్రూపు రక్తం కావాలని ఒక వాటాన్స్ గ్రూపులో విన్నవిస్తే - కొంత వ్యవధిలోనే ఒక దాత స్పందించటం ఇప్పుడు మామూలైంది. ఫలానా చోట ఫలానా మనిషి ఇబ్బందుల్లో ఉన్నారని సహాయం కోరితే- మేమున్నామంటూ ముందుకొచ్చే మిత్రబృందాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఈతరం చూపిస్తున్న ఈ చొరవను మనందరం ఆహ్వానించాలి. అభినందించాలి.

ఎందరో మానవతామూర్తులు

కోవిడ్ క్వారంటైన్ కేంద్రాల్లో పనిచేయటానికి ఇష్టపడని, సాహసించని తరుణంలో కొందరు డిప్లెవిఫైడ్ కార్యకర్తలు ఆ పని చేయటానికి ముందుకు వచ్చారు. అది అభినందనీయమైన పని. ఇంకా దేశంలో అనేకచోట్ల కొంతమంది యువకులు కోవిడ్ రోగులకు సేవలు అందించటానికి సిద్ధపడి, పనిచేస్తు న్నారు. వైద్యులూ, నర్సులూ, ఇతర ఆరోగ్య సిబ్బంది .. ఈ పనిలో ఎప్పటినుంచో నిమగ్నమై ఉన్నారు. అది విధి నిర్వహితే కావచ్చు గాక! మానవీయ దృక్పథం కూడా జోడై, సాగుతారు కాబట్టే- వారు ఆ సేవలను నిరాటంకంగా అందించగలుగుతున్నారు. వారందరికీ జేజేలు పలకాలి మనం. కోవిడ్ మృతులకు అంత్యక్రియలు చేయటానికి ఎవరూ ముందుకు రాకపోతే- తామున్నామంటూ సేవలు అందిస్తున్నాం.. గుంటూరు, అనంతపురం, రాజమండ్రి తదితర ప్రాంతాల్లో కొంతమంది యువకులు. అలాంటి చొరవా, సూర్తి ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో చాలా అవసరం. సాటి మనిషికి కష్టాల్లో చేయూతనివ్వటం చాలా సహజం. కులం, మతం, ప్రాంతం, భాష, వేషం వంటి భావభేదాలు లేకుండా ఈ స్పందన ఎప్పుడూ

సమానత్వమే సమున్నత మానవత్వం

విద్యవైనా అభ్యసించగలిగే అవకాశం అందరికీ ఉండాలి. ప్రభుత్వం అలా సమకూర్చగలగాలి. కార్పొరేటు వ్యవస్థ వేళ్ళూనుకుంటున్న సమాజంలో ఇలాంటివి అశించలేం.. కార్పొరేట్టు అంతకంతకు శతాధిక కోటిశ్రమలు అవుతుంటే- ప్రభుత్వరంగం రోజురోజుకూ ప్రయుచేటువరం అవుతుంటే- ఇక అందరికీ సమాన వైద్యం, సమాన విద్య అలందుతాయి? అందుకనే మానవతా లక్షణం సహాయం అందించటంలోనే ఆగిపోకూడదు. అందరికీ అన్నీ అందేలా ఒక సమున్నత సమాజాన్ని నిర్మించుకోవాలి. వ్యక్తులు మానవత్వంతో నిండి ఉండటం కాదు; మొత్తం వ్యవస్థనే మానవత్వంతో పరిమళించేలా తీర్చిదిద్దాలి. ఆ పని మీదీ, నాదీ, మనందరిదీ!

